

Sylabusy przedmiotów
Filozofia
I stopień (od 2 sem. specjalność: Doradztwo i komunikacja w biznesie)
profil ogólnoakademicki

Doradztwo etyczne w biznesie: 4 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Doradztwo etyczne w biznesie
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe z udziałem nauczyciela akademickiego Wykład - 30 h, konwersatorium - 30 h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 5 h liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 65 h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury - 35 h Przygotowanie się do egzaminu - 20 h Łączna liczba godzin niekontaktowych 55 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 4
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny, udział w dyskusji W2, egzamin pisemny, udział w dyskusji W3, egzamin pisemny, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Posiada wiedzę podstawową z zakresu etyki i aksjologii
8	Opis	Celem przedmiotu jest pogłębienie wiedzy studentów z dziedziny etyki biznesu z położeniem nacisku na ważność refleksji etycznej w biznesie i regulacji procesów marketingowych stanowiących o specyfice rynku. Przedmiot ma pokazać, dlaczego w ekonomii potrzebne są: odpowiedzialność oraz rozsądek, zdrowe zasady konkurencji rynkowej, jak również wzgląd na obowiązujące standardy etyczne. Przedmiot ma na celu wskazać na wartości moralne

		obligatoryjne do rozważenia w budowaniu strategii rynkowych, jak również wskazać jak nieodzownym elementem biznesu jest jego społeczna odpowiedzialność. Przedmiot ma przygotować do pełnienia roli m.in. opiniodawcy etycznego dla firm (certyfikacja etyczna, deontologia zawodu ekonomisty, biznesmena, menagera, itp.)
9	Literatura	• B. Klimczak, Etyka życia gospodarczego, Wyd. Akademii Ekonomicznej im O. Langego, Wrocław 2006. • M. Rybak, Etyka menedżera - społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa. PWN, Warszawa 2004. • Cz. Porębski, Czy etyka się opłaca? Zagadnienia etyki biznesu. Znak, Kraków 1997. • Etyka biznesu, gospodarki i zarządzania (red.) Wojciech Gasparski, Anna Lewicka-Strzałeczka, Danuta Miller, Łódź 1999. • Etyka biznesu (red.) Jerzy Dietl, Wojciech Gasparski, Warszawa 1997.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna rolę norm etycznych, zasad i reguł w kształtowaniu życia ekonomicznego i dostrzega wagę refleksji etycznej w biznesie i zarządzaniu K_W05 P6U_W P6S_WG, K_W07 P6U_W P6S_WG W2, zna znaczenie wartości moralnych i ich rolę w regulacji wyborów ekonomicznych oraz uporządkować wartości względem potrzeb konsumenckich K_W07 P6U_W P6S_WG W3, rozumie związek życia ekonomicznego z etyką i moralnością (prawa pracownicze, ograniczenia kompetencji zarządu firmy, etc.) K_W14 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi stosować wiedzę z dziedziny etyki i teorii ekonomii K_U05 P6U_U P6S_UK U2, potrafi wykryć podstawowe konflikty pomiędzy wartościami ekonomicznymi a etycznymi zasadami oraz pomiędzy zasadami a postępowaniem firm K_U05 P6U_U P6S_UK U3, potrafi wskazać rozwiązanie w sytuacji konfliktu wartości ekonomicznych, ekonomiczno-etycznych oraz etycznych K_U05 P6U_U P6S_UK, K_U08, P6U_U P6S_UW, P6S_UU Kompetencje społeczne: K1, jest świadom roli i miejsca wartości w biznesie i zarządzaniu K_K01 P6U_K, P6S_KK K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK

		K2, potrafi wskazywać nieprawidłowe wzorce strategii marketingowych na rynku K_K06 P6U_K P6S_KO K3, jest świadom roli tajemnicy zawodowej w pracy doradczej K_K05 P6U_K P6S_KR
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U3, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	• B. Klimczak, Etyka życia gospodarczego, Wyd. Akademii Ekonomicznej im O. Langeo, Wrocław 2006. • M. Rybak, Etyka menedżera - społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa. PWN, Warszawa 2004. • Cz. Porębski, Czy etyka się opłaca? Zagadnienia etyki biznesu. Znak, Kraków 1997. • Etyka biznesu, gospodarki i zarządzania (red.) Wojciech Gasparski, Anna Lewicka-Strzałecka, Danuta Miller, Łódź 1999. • Etyka biznesu (red.) Jerzy Dietl, Wojciech Gasparski, Warszawa 1997.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna rolę norm etycznych, zasad i reguł w kształtowaniu życia ekonomicznego i dostrzega wagę refleksji etycznej w biznesie i zarządzaniu K_W05 P6U_W P6S_WG, K_W07 P6U_W P6S_WG W2, zna znaczenie wartości moralnych i ich rolę w regulacji wyborów ekonomicznych oraz uporządkować wartości względem potrzeb konsumenckich K_W07 P6U_W P6S_WG W3, rozumie związek życia ekonomicznego z etyką i moralnością (prawa pracownicze, ograniczenia kompetencji zarządu firmy, etc.) K_W14 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U3, potrafi wskazać rozwiązanie w sytuacji konfliktu wartości ekonomicznych, ekonomiczno-etycznych oraz etycznych K_U05 P6U_U P6S_UK, K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU

7	Zakres tematów	• Etyczny wymiar ekonomii • Określenie zakresu i celu etyki biznesu • Wybrane kierunki i systemy etyczne w etyce biznesu • Etyczny wymiar konkurencji ekonomicznej • Zasady uczciwej konkurencji • Zasada zaufania • Poufność a kodeks etyczny ekonomisty • Wolność i odpowiedzialność • Odpowiedzialność w biznesie • Konflikty wartości w biznesie • Wartości moralne a wartości ekonomiczne
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, udział w dyskusji W2, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	• B. Klimczak, Etyka życia gospodarczego, Wyd. Akademii Ekonomicznej im O. Langego, Wrocław 2006. • M. Rybak, Etyka menedżera - społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa. PWN, Warszawa 2004. • Cz. Porębski, Czy etyka się opłaca? Zagadnienia etyki biznesu. Znak, Kraków 1997. • Etyka biznesu, gospodarki i zarządzania (red.) Wojciech Gasparski, Anna Lewicka-Strzałecka, Danuta Miller, Łódź 1999. • Etyka biznesu (red.) Jerzy Dietl, Wojciech Gasparski, Warszawa 1997.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna rolę norm etycznych, zasad i reguł w kształtowaniu życia ekonomicznego i dostrzega wagę refleksji etycznej w biznesie i zarządzaniu K_W05 P6U_W P6S_WG, K_W07 P6U_W P6S_WG W2, zna znaczenie wartości moralnych i ich rolę w regulacji wyborów ekonomicznych oraz uporządkować wartości względem potrzeb

		konsumenckich K_W07 P6U_W P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi stosować wiedzę z dziedziny etyki i teorii ekonomii K_U05 P6U_U P6S_UK U2, potrafi wykryć podstawowe konflikty pomiędzy wartościami ekonomicznymi a etycznymi zasadami oraz pomiędzy zasadami a postępowaniem firm K_U05 P6U_U P6S_UK U3, potrafi wskazać rozwiązanie w sytuacji konfliktu wartości ekonomicznych, ekonomiczno-etycznych oraz etycznych K_U05 P6U_U P6S_UK, K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, jest świadom roli i miejsca wartości w biznesie i zarządzaniu K_K01 P6U_K, P6S_KK K_K04 , P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2, potrafi wskazywać nieprawidłowe wzorce strategii marketingowych na rynku K_K06 P6U_K P6S_KO K3, jest świadom roli tajemnicy zawodowej w pracy doradczej K_K05 P6U_K P6S_KR
7	Zakres tematów	• Etyka w zarządzaniu przedsiębiorstwem • Przedsiębiorstwo jako podmiot moralny • Praca i jej etyczny wymiar • Prawo do godziwego wynagrodzenia. • Etyczny menedżer • Autorytet organizacyjny, praktyczny, deontyczny, epistemiczny. • Podstawy CSR - społeczna odpowiedzialność biznesu. • Kodeksy etyczne i standardy zawodowe • Kodeks etyki biznesu. • Deontologia zawodowa
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, ocena znajomości tekstów

Doradztwo filozoficzne i coaching: 4 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Doradztwo filozoficzne i coaching
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje, egzamin 6 h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 25h Przygotowanie się do egzaminu 29h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 54h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe: ECTS 1,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 4
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny, udział w dyskusji W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, egzamin pisemny, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu doradztwa filozoficznego oraz coachingu w szerszym kontekście filozoficznym, społecznym i kulturowym. Student zapozna się z historią i nurtami we współczesnym doradztwie i coachingu, a szczególnie ich związkami z psychologią, psychoterapią i psychiatrią. Zostaną ukazane filozoficzne inspiracje dla doradztwa i coachingu zarówno starożytne, jak i współczesne, Zachodnie i pochodzące z myśli wschodu. Ukazana zostanie rola metarefleksji filozoficznej i etycznej we współczesnej psychoterapii a szczególnie terapii egzystencjalnej w doradztwie filozoficznym, coachingu oraz niektórych form psychoterapii. Krytyczna analiza idei doradztwa i coachingu zostanie przedstawiona w kontekście współczesnej wiedzy psychologicznej i nauk o komunikacji społecznej. Zostaną zanalizowane sposoby konceptualizowania wybranych pojęć antropologicznych i ontologicznych we

		współczesnych formach coachingu i doradztwa filozoficznego.
9	Literatura	• Ostasz, L., Psychoterapia filozoficzna. O usprawnieniu rozumu i leczeniu psychiki, Wydawnictwo: Laterna Magica. • Pilipczuk, P. Współczesna mitologia coachingu, 2012. • Hargrove, Mistrzowski coaching, Kraków 2006. • Jarmuż S. i Witkowski T. (2004). Podręcznik trenera. Wrocław: Wydawnictwo Moderator. • Marinoff, L. (2002). Philosophical Practice. San Diego, CA: Academic Press. • P. Hadot, Filozofia jako ćwiczenie duchowe, Warszawa 1992.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. posiada zaawansowaną wiedzę na temat podstawowych pojęć oraz nurtów i szkół doradztwa filozoficznego i coachingu (K_W01 , K_W02, K_W03 K_W08 , K_W09 , P6U_W P6S_WG, P6S_WK, P6U_W P6S_WG, P6U_W P6S_WK, P6U_W P6S_WK) W2. zna zasady rządzące praktyką doradczo-trenerską (K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W08 , K_W09, P6S_WK, P6U_W P6S_WK) W3. posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń (K_W13, P6U_W P6S_WK) Umiejętności: U1. potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami doradztwa i coachingu (K_U01, P6U_U P6S_UW) U2. potrafi ocenić użyteczność różnych podejść z zakresu doradztwa wobec określonych zjawisk i problemów (K_U05, P6U_U P6S_UK) U3. posiada umiejętność rozpoznawania społecznych i kulturowych uwarunkowań doradztwa i coachingu (K_U05, P6U_U P6S_UK) Kompetencje społeczne: K1. ma świadomość etycznej i społecznej odpowiedzialności doradcy i trenera coachingu (K_K01, P6U_K, P6U_KP6S_KK) K2. ma świadomość konieczności ciągłego doskonalenia

		umiejętności i kompetencji trenerskich (K_K03, P6U_K P6S_KO)
		K4. jest otwarty na nową wiedzę dotyczącą koncepcji i teorii doradztwa i coachingu (K_K03, P6U_K P6S_KO)
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U3, egzamin pisemny K3, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	• Ostasz, L., Psychoterapia filozoficzna. O usprawnieniu rozumu i leczeniu psychiki, Wydawnictwo: Laterna Magica. • Pilipczuk, P. Współczesna mitologia coachingu, 2012. • Hargrove, Mistrzowski coaching, Kraków 2006. • Jarmuż S. i Witkowski T. (2004). Podręcznik trenera. Wrocław: Wydawnictwo Moderator. • Marinoff, L. (2002). Philosophical Practice. San Diego, CA: Academic Press. • P. Hadot, Filozofia jako ćwiczenie duchowe, Warszawa 1992.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. posiada zaawansowaną wiedzę na temat podstawowych pojęć oraz nurtów i szkół doradztwa filozoficznego i coachingu (K_W01 , K_W02, K_W03 K_W08 , K_W09 , P6U_W P6S_WG, P6S_WK, P6U_W P6S_WG, P6U_W P6S_WK, P6U_W P6S_WK) W2. zna zasady rządzące praktyką doradczo-trenerską (K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W08 , K_W09, P6S_WK, P6U_W P6S_WK) W3. posiada zaawansowaną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń (K_W13, P6U_W P6S_WK) Umiejętności: U3. posiada umiejętność rozpoznawania społecznych i kulturowych uwarunkowań doradztwa i coachingu (K_U05, P6U_U P6S_UK) Kompetencje społeczne: K3. jest otwarty na nową wiedzę dotyczącą koncepcji i teorii doradztwa i coachingu (K_K03, P6U_K P6S_KO)

7	Zakres tematów	• Cele i zasady doradztwa filozoficznego i coachingu • Społeczne i kulturowe uwarunkowania oraz historyczne inspiracje dla praktyki doradczo-trenerskiej • Doradztwo i coaching na tle wiedzy o komunikacji społecznej • Doradztwo i coaching indywidualne • Doradztwo i coaching grupowe • Doradztwo i coaching instytucjonalne
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi w trakcie egzaminu

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	• Ostasz, L., Psychoterapia filozoficzna. O usprawnieniu rozumu i leczeniu psychiki, Wydawnictwo: Laterna Magica. • Pilipczuk, P. Współczesna mitologia coachingu, 2012. • Hargrove, Mistrzowski coaching, Kraków 2006. • Jarmuż S. i Witkowski T. (2004). Podręcznik trenera. Wrocław: Wydawnictwo Moderator. • Marinoff, L. (2002). Philosophical Practice. San Diego, CA: Academic Press. • P. Hadot, Filozofia jako ćwiczenie duchowe, Warszawa 1992.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. posiada wiedzę na temat podstawowych pojęć oraz nurtów i szkół doradztwa filozoficznego i coachingu (K_W01 , K_W02, K_W03 K_W08 , K_W09 , P6U_W P6S_WG, P6S_WK, P6U_W P6S_WG, P6U_W P6S_WK, P6U_W P6S_WK) Umiejętności: U1. potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami doradztwa i coachingu (K_U01, P6U_U P6S_UW) U2. potrafi ocenić użyteczność różnych podejść z zakresu doradztwa wobec określonych zjawisk i problemów (K_U05, P6U_U P6S_UK)

		U3. posiada umiejętność rozpoznawania społecznych i kulturowych uwarunkowań doradztwa i coachingu (K_U05, P6U_U P6S_UK) Kompetencje społeczne: K1. ma świadomość etycznej i społecznej odpowiedzialności doradcy i trenera coachingu (K_K01, P6U_K, P6U,_KP6S_KK) K2. ma świadomość konieczności ciągłego doskonalenia umiejętności i kompetencji trenerskich (K_K03, P6U_K P6S_KO) K3. jest otwarty na nową wiedzę dotyczącą koncepcji i teorii doradztwa i coachingu (K_K03, P6U_K P6S_KO)
7	Zakres tematów	• Doradztwo i coaching wobec wiedzy potocznej • Doradztwo i coaching wobec psychologii • Doradztwo i coaching wobec psychoterapii • Doradztwo i coaching wobec psychiatrii • Wybrane pojęcia antropologiczne i ontologiczne w praktyce doradczo-trenerskiej • Podstawowe zasady pracy doradczo-trenerskiej
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, ocena stopnia znajomości tekstów

Filozoficzne i religijne wzorce sztuki życia: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozoficzne i religijne wzorce sztuki życia
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	-
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje i egzamin 5h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 65h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 50h Przygotowanie się do egzaminu 35h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 85 h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe: ECTS 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Student powinien znać podstawowe pojęcia filozoficzne (taką wiedzę zdobywa na pierwszym roku studiów). Powinien również posiadać umiejętność samodzielnej pracy z tekstem (w przypadku wystąpienia trudności, pomocą w ramach konsultacji służą wykładowcy).
8	Opis	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wybranymi wzorcami sztuki życia. Wymaga to omówienia rozmaitych postaw oraz rozpatrzenia ich związku ze sposobem rozumienia świata i człowieka. Uwzględniono szerokie spektrum stanowisk filozoficznych oraz religijnych. Wybrane wzorce sztuki życia będą analizowane pod kątem sposobu rozumienia szczęścia i efektywności działania. Rozpatrywane będą różne postaci stosunku do rozumu, emocji, woli, seksualności, przemocy, cierpienia oraz śmierci. Wyróżnione zostaną różne pojęcia mądrości, moralnej cnoty i powinności. Stanowiska odnoszące się do konkretnych

		kwestii moralnych i egzystencjalnych będą rozpatrywane w kontekście światopoglądowej różnorodności oraz przenikania się kultur.
9	Literatura	• Augustyn, "Wyznania", Kraków 2007; • F. Avanzini, "Religie Chin", Kraków 2004; • Z. Bauman, "Sztuka życia", Kraków 2009; • "Bhagawadgita, czyli pieśń Pana", tł. Joanna Sachse, Wrocław 1988; • "Dialogi konfucjańskie", tł. K. Czyżewska-Madajewicz, M.J. Kunstler, Z. Tumski, Wrocław 1976; • Epiktet, "Diatryby. Encheiridion", Warszawa 1961; • Epikur, "Listy, maksymy, sentencje", Warszawa 2003; • E.E. Evans-Pritchard, "Czary, wyrocznie i magia u Azande", Warszawa 2008 • G. Flood, "Hinduizm. Wprowadzenie", Kraków 2008; • A. Gößling, "Voodoo. Bogowie, czary, rytuały", Kraków 2010; • A. Giddens, "Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach", Warszawa 2006; • R. Gethin, "Podstawy buddyzmu", Kraków 2010; • P. Hadot, "Filozofia jako ćwiczenie duchowe", Warszawa 2003; • M. Harner, "Droga szamana", Wrocław 2007; • D. Keown, "Buddyzm", Warszawa 1997; • L. Kohn, "Taoizm. Wprowadzenie", Kraków 2009; • A. Koyre, "Mistycy, spirytualiści, alchemicy niemieccy XVI wieku", Gdańsk 1995; • "Księga przemian", tł. i kom. R. Wilhelm, Warszawa 1994; • M. Kudelska, "Hinduizm", Kraków 2006 • Laozi, "Księga dao i de z komentarzami Wang Bi", Kraków 2006; • B. McGinn, J. Meyendorff, J. Leclercq (red.), "Duchowość chrześcijańska. Początki do XII wieku", Kraków 2010; • P. Morgan, C. Lawton (red.), "Problemy etyczne w tradycjach sześciu religii", Warszawa 2007; • J. Raitt, "Duchowość chrześcijańska. Późne średniowiecze i reformacja", Kraków 2011; • M. Ruthven, "Islam, Warszawa" 1998; • B.I. Schwarz, "Starożytna myśl chińska", Kraków 2009; • A. Szyjewski, "Szamanizm", Kraków 2005; • A. Unterman, "Żydzi. Wiara i życie", Łódź 1989

10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, Posiada zaawansowaną wiedzę na temat modeli sztuki życia Zachodu oraz Dalekiego i Bliskiego Wschodu. K_W01, K_W02, K_W04, P6U_W P6S_WG, P6S_WK, P6U_W P6S_WG, P6U_W P6S_WG W2, Rozumie specyfikę różnych modeli sztuki życia i jest w stanie umieścić je w określonym kontekście społeczno-kulturowym. K_W09, P6U_W P6S_WK, K_W10 P6U_W P6S_WG Umiejętności: U1, Potrafi posługiwać się pojęciami związanymi z wybranymi koncepcjami sztuki życia. K_U04 P6U_U P6S_UW, P6S_UO, K_U05 P6U_U P6S_UK U2, Umie rozpoznać elementy określonego modelu sztuki życia w zachowaniu i wypowiedziach ludzi. K_W08, P6U_W P6S_WK, K_W09 P6U_W P6S_WK Kompetencje społeczne: K1, Jest świadomy istnienia różnorodnych modeli życia w świecie współczesnym oraz jest zainteresowany pogłębianiem swej wiedzy na ich temat. K_U06 P6U_U P6S_UK K2, Potrafi współpracować ze zwolennikami różnych wzorców sztuki życia. K_K01, P6U_K P6S_KK, K_K02 P6U_K P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, egzamin pisemny K1, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–

5	Literatura	• Augustyn, "Wyznania", Kraków 2007; • F. Avanzini, "Religie Chin", Kraków 2004; • Z. Bauman, "Sztuka życia", Kraków 2009; • "Bhagawadgita, czyli pieśń Pana", tł. Joanna Sachse, Wrocław 1988; • "Dialogi konfucjańskie", tł. K. Czyżewska-Madajewicz, M.J. Kunstler, Z. Tumski, Wrocław 1976; • Epiktet, "Diatryby. Encheiridion", Warszawa 1961; • Epikur, "Listy, maksymy, sentencje", Warszawa 2003; • E.E. Evans-Pritchard, "Czary, wyrocznie i magia u Azande", Warszawa 2008 • G. Flood, "Hinduizm. Wprowadzenie", Kraków 2008; • A. Gößling, "Voodoo. Bogowie, czary, rytuały", Kraków 2010; • A. Giddens, "Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach", Warszawa 2006; • R. Gethin, "Podstawy buddyzmu", Kraków 2010; • P. Hadot, "Filozofia jako ćwiczenie duchowe", Warszawa 2003; • M. Harner, "Droga szamana", Wrocław 2007; • D. Keown, "Buddyzm", Warszawa 1997; • L. Kohn, "Taoizm. Wprowadzenie", Kraków 2009; • A. Koyre, "Mistycy, spirytualiści, alchemicy niemieccy XVI wieku", Gdańsk 1995; • "Księga przemian", tł. i kom. R. Wilhelm, Warszawa 1994; • M. Kudelska, "Hinduizm", Kraków 2006 • Laozi, "Księga dao i de z komentarzami Wang Bi", Kraków 2006; • B. McGinn, J. Meyendorf, J. Leclercq (red.), "Duchowość chrześcijańska. Początki do XII wieku", Kraków 2010; • P. Morgan, C. Lawton (red.), "Problemy etyczne w tradycjach sześciu religii", Warszawa 2007; • J. Raitt, "Duchowość chrześcijańska. Późne średniowiecze i reformacja", Kraków 2011; • M. Ruthven, "Islam, Warszawa" 1998; • B.I. Schwarz, "Starożytna myśl chińska", Kraków 2009; • A. Szyjewski, "Szamanizm", Kraków 2005; • A. Unterman, "Żydzi. Wiara i życie", Łódź 1989
---	------------	--

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę na temat modeli sztuki życia Zachodu oraz Dalekiego i Bliskiego Wschodu. K_W01, K_W02, K_W04, P6U_W P6S_WG, P6S_WK, P6U_W P6S_WG, P6U_W P6S_WG W2, rozumie specyfikę różnych modeli sztuki życia i jest w stanie umieścić je w określonym kontekście społeczno-kulturowym. K_W09, P6U_W P6S_WK, K_W10 P6U_W P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi posługiwać się pojęciami związanymi z wybranymi koncepcjami sztuki życia. K_U04 P6U_U P6S_UW, P6S_UO, K_U05 P6U_U P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest świadomy istnienia różnorodnych modeli życia w świecie współczesnym oraz jest zainteresowany pogłębianiem swej wiedzy na ich temat. K_U06 P6U_U P6S_UK
7	Zakres tematów	• Życie jako zagadnienie filozofii praktycznej. Doradztwo filozoficzne • Postawa filozoficzna w greckiej myśli klasycznej • Sokratejska i troska o duszę. Dialog Sokratejski • Eudajmonizm • Platonizm i neoplatonizm • Filozofia jako "leczenie duszy" • Model życia w tradycji filozofii chrześcijańskiej • Poza światem Zachodu: kultura żydowska, muzułmańska, Daleki Wschód
8	Metody i kryteria oceniania	Egzamin końcowy na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, udział w dyskusji W2, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–

5	Literatura	• Augustyn, "Wyznania", Kraków 2007; • F. Avanzini, "Religie Chin", Kraków 2004; • Z. Bauman, "Sztuka życia", Kraków 2009; • "Bhagawadgita, czyli pieśń Pana", tł. Joanna Sachse, Wrocław 1988; • "Dialogi konfucjańskie", tł. K. Czyżewska-Madajewicz, M.J. Kunstler, Z. Tumski, Wrocław 1976; • Epiktet, "Diatryby. Encheiridion", Warszawa 1961; • Epikur, "Listy, maksymy, sentencje", Warszawa 2003; • E.E. Evans-Pritchard, "Czary, wyrocznie i magia u Azande", Warszawa 2008 • G. Flood, "Hinduizm. Wprowadzenie", Kraków 2008; • A. Gößling, "Voodoo. Bogowie, czary, rytuały", Kraków 2010; • A. Giddens, "Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach", Warszawa 2006; • R. Gethin, "Podstawy buddyzmu", Kraków 2010; • P. Hadot, "Filozofia jako ćwiczenie duchowe", Warszawa 2003; • M. Harner, "Droga szamana", Wrocław 2007; • D. Keown, "Buddyzm", Warszawa 1997; • L. Kohn, "Taoizm. Wprowadzenie", Kraków 2009; • A. Koyre, "Mistycy, spirytualiści, alchemicy niemieccy XVI wieku", Gdańsk 1995; • "Księga przemian", tł. i kom. R. Wilhelm, Warszawa 1994; • M. Kudelska, "Hinduizm", Kraków 2006 • Laozi, "Księga dao i de z komentarzami Wang Bi", Kraków 2006; • B. McGinn, J. Meyendorff, J. Leclercq (red.), "Duchowość chrześcijańska. Początki do XII wieku", Kraków 2010; • P. Morgan, C. Lawton (red.), "Problemy etyczne w tradycjach sześciu religii", Warszawa 2007; • J. Raitt, "Duchowość chrześcijańska. Późne średniowiecze i reformacja", Kraków 2011; • M. Ruthven, "Islam, Warszawa" 1998; • B.I. Schwarz, "Starożytna myśl chińska", Kraków 2009; • A. Szyjewski, "Szamanizm", Kraków 2005; • A. Unterman, "Żydzi. Wiara i życie", Łódź 1989
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1,, Posiada zawansowaną wiedzę na temat modeli sztuki życia Zachodu oraz Dalekiego i Bliskiego Wschodu. K_W01, K_W02, K_W04, P6U_W P6S_WG, P6S_WK, P6U_W P6S_WG, P6U_W P6S_WG W2, rozumie specyfikę różnych modeli sztuki życia i jest w stanie umieścić je w określonym kontekście społeczno-kulturowym. K_W09, P6U_W P6S_WK, K_W10 P6U_W P6S_WG

		Umiejętności: U2, umie rozpoznać elementy określonego modelu sztuki życia w zachowaniu i wypowiedziach ludzi. K_W08, P6U_W P6S_WK, K_W09 P6U_W P6S_WK Kompetencje społeczne: K2, potrafi współpracować ze zwolennikami różnych wzorców sztuki życia. K_K01, P6U_K P6S_KK, K_K02 P6U_K P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Starożytne, średniowieczne, nowożytne oraz współczesne wzorce sztuki życia • Sztuka życia w kulturze wysokiej i w kulturze popularnej • Potencjał rozwojowy człowieka; motywacja; wzorce myślenia • Filozoficzne i psychologiczne aspekty sztuki życia • Rozumienie siebie. Świadomość i samoświadomość • Duchowość i moralność jako istotne aspekty sztuki życia • Sztuka życia a wolność • Koncepcja mądrości w sztuce życia
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Komunikacja i media w społeczeństwie informacyjnym: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Komunikacja i media w społeczeństwie informacyjnym
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje i egzamin 5h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 65 h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta): Przygotowanie się do konwersatorium 50h Przygotowanie się do egzaminu 35h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 85 h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe: ECTS 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji U4, egzamin pisemny, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem kursu jest omówienie zasad funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego - w połączeniu z kulturą masową i rewolucjami w komunikowaniu się. Podczas zajęć omawia się cechy społeczeństwa informacyjnego, jak również definiuje szanse i zagrożenia, jakie niesie ze sobą społeczeństwo informacyjne. Dokonuje się szczegółowej analizy sposobu funkcjonowania mediów i sektora informacyjnego, a także omawia się wpływ narzędzi wykorzystywanych do komunikacji na życie jednostek i funkcjonowanie społeczeństwa.

9	Literatura	• Białobłocki T., Moroz J., Nowina Konopka M., Zacher L. W., Społeczeństwo informacyjne. Istota, problemy, wyzwania, WAiP, Warszawa, 2006. • Feather J., The information society. A study of continuity and change, Facet Publishing, London, 2008. • Komunikowanie i zarządzanie w społeczeństwie informacyjnym, red. L. H. Haber, Wyd. Nomos, Kraków 2011. • Masłyk T., Obywatel w społeczeństwie informacyjnym, Wyd. Nomos, Kraków 2010.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie przedmiot badań nauki o komunikowaniu i mediach K_W07, P6U_W, P6S_WG, K_W13 W2, zna i rozumie podstawowe modele procesu komunikacji K_W07, P6U_W, P6S_WG, K_W13 W3, zna i rozumie różne poziomy wzajemnych relacji między społeczeństwem a mediami K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 Umiejętności: U1, potrafi dokonać wieloaspektowej oceny funkcjonowania instytucji medialnej K_U01, P6U_U PS6_UW U2, potrafi oszacować szanse i zagrożenia rozwoju współczesnych procesów komunikacyjnych K_U01, P6U_U PS6_UW U3, potrafi wskazać w tekście publicystycznym lub popularnonaukowym ukryte założenia i nieujawnione przesłanki uzasadniające wnioski autora K_U06, P6U_U P6S_UK U4, kreatywnie rozwiązuje problemy komunikacyjne K_U08, P6U_U, P6S_UW, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, jest wrażliwy na dwuznaczny poznawczo i moralnie charakter zachodzących zmian cywilizacyjnych K_K01, P6U_K, P6S_KK, K_K02, P6U_K P6S_KO, P6S_KK K2, jest wyczulony na niuanse związane z komunikacją w małych grupach K_K01, P6U_K, P6S_KK, K_K02, P6U_K P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny

		U1, egzamin pisemny U2, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	• Białobłocki T., Moroz J., Nowina Konopka M., Zacher L. W., Społeczeństwo informacyjne. Istota, problemy, wyzwania, WAIp, Warszawa, 2006. • Feather J., The information society. A study of continuity and change, Facet Publishing, London, 2008. • Komunikowanie i zarządzanie w społeczeństwie informacyjnym, red. L. H. Haber, Wyd. Nomos, Kraków 2011. • Masłyk T., Obywatel w społeczeństwie informacyjnym, Wyd. Nomos, Kraków 2010.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, definiuje przedmiot badań nauki o komunikowaniu i mediach K_W07, P6U_W, P6S_WG, K_W13 W2, charakteryzuje podstawowe modele procesu komunikacji K_W07, P6U_W, P6S_WG, K_W13 W3, identyfikuje różne poziomy wzajemnych relacji między społeczeństwem a mediami K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 W4, potrafi dokonać wieloaspektowej oceny funkcjonowania instytucji medialnej K_U01, P6U_U PS6_UW Umiejętności: U1, potrafi oszacować szanse i zagrożenia rozwoju współczesnych procesów komunikacyjnych K_U01, P6U_U PS6_UW Kompetencje społeczne: K1, jest wrażliwy na dwuznaczny poznawczo i moralnie charakter zachodzących zmian cywilizacyjnych K_K01, P6U_K, P6S_KK, K_K02, P6U_K P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Media a rozwój cywilizacji. Techniki przekazywania. Kultura druku a kultura audiowizualna • Rewolucje w przekazywaniu informacji. Typy mediów; środki przekazu. • Kultura masowa, rozwój, wyzwania. Komunikat a komunikacja masowa. Homogenizacja kultury w epoce masowej. • Najważniejsze teorie dotyczące oddziaływania mediów. • Odbicie czy zniekształcenie obrazu rzeczywistości w mediach – środki przekazu, funkcje, dysfunkcje.

		- Media jako banał i rozrywka; homo ludens. - Internet, światy wirtualne i cyberkultura; komunikacja międzyludzka w dobie Internetu i komunikatorów elektronicznych. - Tożsamość człowieka i jej zagrożenia - w dobie komunikacji masowej i kultury popularnej.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie

Konwersatorium

1	Strona WWW	-
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, udział w dyskusji W2, udział w dyskusji W3, udział w dyskusji W4, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji U4, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	- Białobłocki T., Moroz J., Nowina Konopka M., Zacher L. W., Społeczeństwo informacyjne. Istota, problemy, wyzwania, WAiP, Warszawa, 2006. - Feather J., The information society. A study of continuity and change, Facet Publishing, London, 2008. - Komunikowanie i zarządzanie w społeczeństwie informacyjnym, red. L. H. Haber, Wyd. Nomos, Kraków 2011. - Masłyk T., Obywatel w społeczeństwie informacyjnym, Wyd. Nomos, Kraków 2010.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, definiuje przedmiot badań nauki o komunikowaniu i mediach K_W07, P6U_W, P6S_WG, K_W13 W2, charakteryzuje podstawowe modele procesu komunikacji K_W07, P6U_W, P6S_WG, K_W13 W3, identyfikuje różne poziomy wzajemnych relacji między społeczeństwem a mediami K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 W4, potrafi dokonać wieloaspektowej oceny funkcjonowania instytucji medialnej K_U01, P6U_U PS6_UW

		Umiejętności: U3, potrafi wskazać w tekście publicystycznym lub popularnonaukowym ukryte założenia i nieujawnione przesłanki uzasadniające wnioski autora K_U06, P6U_U P6S_UK U4, kreatywnie rozwiązuje problemy komunikacyjne K_U08, P6U_U, P6S_UW, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, jest wrażliwy na dwuznaczny poznawczo i moralnie charakter zachodzących zmian cywilizacyjnych K_K01, P6U_K, P6S_KK, K_K02, P6U_K P6S_KO, P6S_KK K2, jest wyczulony na niuanse związane z komunikacją w małych grupach K_K01, P6U_K, P6S_KK, K_K02, P6U_K P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Media a rozwój cywilizacji. Techniki przekazywania. Kultura druku a kultura audiowizualna • Rewolucje w przekazywaniu informacji. Typy mediów; środki przekazu. • Kultura masowa, rozwój, wyzwania. Komunikat a komunikacja masowa. Homogenizacja kultury w epoce masowej. • Najważniejsze teorie dotyczące oddziaływania mediów. • Odbicie czy zniekształcenie obrazu rzeczywistości w mediach – środki przekazu, funkcje, dysfunkcje. • Media jako banał i rozrywka; homo ludens. • Internet, światy wirtualne i cyberkultura; komunikacja międzyludzka w dobie Internetu i komunikatorów elektronicznych. • Tożsamość człowieka i jej zagrożenia - w dobie komunikacji masowej i kultury popularnej.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena wypowiedzi w trakcie dyskusji, zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Racjonalność ekspercka i procesy decyzyjne: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Racjonalność ekspercka i procesy decyzyjne
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	-
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje i egzamin, 6h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 39h Przygotowanie się do egzaminu 45h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 84h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe;ECTS 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U4, egzamin pisemny, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U5, egzamin pisemny, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem przedmiotu jest analiza specyfiki wiedzy eksperckiej pod kątem jej racjonalności i efektywności. Zostaną przedstawione podstawowe koncepcje wiedzy i racjonalności eksperckiej oraz różnice między sposobem podejmowania decyzji przez ekspertów i laików. Szczególny nacisk zostanie położony na procesy decyzyjne w warunkach poznawczej niepewności: ograniczonego czasu i niedostatecznej wiedzy. Przedstawiona zostanie koncepcja wiedzy ukrytej oraz waga kontekstu i emocji w podejmowaniu decyzji (heurystyki). Podane zostaną przykłady praktyk i kompetencji eksperckich w wybranych dziedzinach wiedzy (np. medycyna, transport, komunikacja, sport, matematyka) sposoby doskonalenia umiejętności decyzyjnych oraz etapy zdobywania wiedzy eksperckiej. Analizie poddane zostaną czynniki wpływające na rozwój wiedzy i kompetencji eksperckiej (czynniki psychologiczne, sytuacyjne i społeczne) Ponadto

		zaprezentowane zostaną podstawowe metody badania wiedzy eksperckiej (tj. obserwacja uczestnicząca, metody laboratoryjne, analiza przypadku, symulacje komputerowe).
9	Literatura	• Kozielecki, J. (1977). Psychologiczna teoria decyzji. Warszawa: PWN. • Salecl, R. (2013), Tyranii wyboru, tłum. Szelewa B., Warszawa: Wydawnictwo Krytyki Politycznej • Schwartz, B. (2013). Paradoks wyboru. Dlaczego więcej oznacza mniej, tłum. Walczyński M., Warszawa: PWN. • Tyszka, T., Zaleśkiewicz, T. (2001). Racjonalność decyzji. Pewność i ryzyko. Warszawa: PWE.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada wiedzę na temat rodzajów racjonalności oraz form irracjonalności ludzkiego działania (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2, posiada wiedzę na temat sposobów podejmowania decyzji w świetle współczesnej wiedzy teoriopoznawczej, psychologicznej oraz wybranych teorii umysłu (K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W08, P6U_W P6S_WK) W3, posiada wiedzę na temat funkcjonowania inteligentnych systemów eksperckich oraz ich ograniczeń w świetle działań ekspertów AI (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U1, potrafi rozróżniać i definiować różne formy wiedzy o irracjonalności (K_U01, P6U_U PS6_UW) U2, potrafi interpretować działania laików oraz ekspertów w świetle współczesnej wiedzy psychologicznej i teoriopoznawczej (K_U01, P6U_U PS6_UW) U3, potrafi wskazać ograniczenia stosowalności inteligentnych systemów eksperckich (K_U05, P6U_U P6S_UK) U4, dostrzega potrzebę namysłu nad doskonaleniem sposobów podejmowania decyzji zarówno indywidualnych jak i grupowych (K_U05, P6U_U P6S_UK, K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU) U5, jest krytyczny wobec wszelkich form ekspertyzy i autorytetu systemów eksperckich (K_U09 , P6U_U P6S_UW)

		Kompetencje społeczne: K1, ma świadomość odpowiedzialności i ograniczeń wiedzy eksperckiej (K_U08 , P6U_U P6S_UW, PS6_UU)
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U3, egzamin pisemny U4, egzamin pisemny U5, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	• Koziński, J. (1977). Psychologiczna teoria decyzji. Warszawa: PWN. • Salecl, R. (2013), Tyranii wyboru, tłum. Szelewa B., Warszawa: Wydawnictwo Krytyki Politycznej • Schwartz, B. (2013). Paradoks wyboru. Dlaczego więcej oznacza mniej, tłum. Walczyński M., Warszawa: PWN. • Tyszka, T., Zaleśkiewicz, T. (2001). Racjonalność decyzji. Pewność i ryzyko. Warszawa: PWE.

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada wiedzę na temat rodzajów racjonalności oraz form irracjonalności ludzkiego działania (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2, posiada wiedzę na temat sposobów podejmowania decyzji w świetle współczesnej wiedzy teoriopoznawczej, psychologicznej oraz wybranych teorii umysłu (K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W08, P6U_W P6S_WK) W3, posiada wiedzę na temat funkcjonowania inteligentnych systemów eksperckich oraz ich ograniczeń w świetle działań ekspertów AI (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U3, potrafi wskazać ograniczenia stosowalności inteligentnych systemów eksperckich (K_U05, P6U_U P6S_UK) U4, dostrzega potrzebę namysłu nad doskonaleniem sposobów podejmowania decyzji zarówno indywidualnych jak i grupowych (K_U05, P6U_U P6S_UK, K_U08, P6U_U P6S_UW, P6S_UU) U5, jest krytyczny wobec wszelkich form ekspertyzy i autorytetu systemów eksperckich (K_U09, P6U_U P6S_UW)
7	Zakres tematów	• Rodzaje racjonalności oraz formy irracjonalności ludzkiego działania • Sposoby podejmowania decyzji w świetle współczesnej wiedzy teoriopoznawczej, psychologicznej oraz wybranych teorii umysłu • Funkcjonowanie inteligentnych systemów eksperckich oraz ich ograniczenia w świetle działań ekspertów AI (SI) • Decydowanie racjonalne a decydowanie emocjonalne • Podejmowanie decyzji: indywidualne bądź grupowe • Teoria gier • Aspekty polityczne podejmowania decyzji • Podejmowanie decyzji jako element procesu komunikowania interpersonalnego
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U4, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U5, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe

3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	• Koźielecki, J. (1977). Psychologiczna teoria decyzji. Warszawa: PWN. • Salecl, R. (2013), Tyranii wyboru, tłum. Szelewa B., Warszawa: Wydawnictwo Krytyki Politycznej • Schwartz, B. (2013). Paradoks wyboru. Dlaczego więcej oznacza mniej, tłum. Walczyński M., Warszawa: PWN. • Tyszka, T., Zaleśkiewicz, T. (2001). Racjonalność decyzji. Pewność i ryzyko. Warszawa: PWE.
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, potrafi rozróżniać i definiować różne formy wiedzy i racjonalności K_U01, P6U_U PS6_UW U2, potrafi interpretować działania laików oraz ekspertów w świetle współczesnej wiedzy psychologicznej i teoriopoznawczej K_U01, P6U_U PS6_UW U3, potrafi wskazać ograniczenia stosowalności inteligentnych systemów eksperckich K_U05, P6U_U P6S_UK U4, dostrzega potrzebę namysłu nad doskonaleniem sposobów podejmowania decyzji zarówno indywidualnych jak i grupowych K_U05, P6U_U P6S_UK, K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU U5, jest krytyczny wobec wszelkich form ekspertyzy i autorytetu systemów eksperckich K_U09, P6U_U P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, ma świadomość odpowiedzialności i ograniczeń wiedzy eksperckiej K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU
7	Zakres tematów	• Techniki wspomagające generowanie pomysłów i podejmowania decyzji • Negocjacje w procesach decyzyjnych • Decydowanie publiczne • Typy decyzji i sytuacji decyzyjnych • Etapy procesu decyzyjnego • Rozwiązywanie problemów a podejmowanie decyzji
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Retoryka i negocjacje: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Retoryka i negocjacje
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	-
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje i egzamin 6h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 35h Przygotowanie się do egzaminu 49h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 84h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe;ECTS 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U4, egzamin pisemny, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Przedmiot łączy formuły warsztatu, wykładu i konwersatorium. Wykorzystuje elementy klasycznej retoryki, erystyki i dialektyki w kontekście współczesnych wyzwań społecznych i zawodowych. Te wyzwania to przede wszystkim związana z różnymi formami doradztwa konieczność moderowania dyskusji i prowadzenia negocjacji, wystąpień publicznych, formułowanie autorytatywnej i przekonującej wypowiedzi, definiowania problemów i rozwijania argumentacji. Przedmiot przygotowuje do konferencji, spotkań zawodowych, udziału w projektach obywatelskich i pracy zespołowej. Kurs nie tylko ma przygotować do powyższych wyzwań, ale rozwijać i umacniać publiczny wizerunek studenta, pomagać w kształtowaniu jego spójnego światopoglądu oraz podnosić elastyczność i efektywność na rynku pracy.

9	Literatura	• M. Kochan, Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach, Kraków 2005. • M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990. • M. Kuziak, Jak mówić, rozmawiać, przemawiać, Bielsko-Biała 2005. • . Leary, Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, tłum. A. Kacmajor, M. Kacmajor, Gdańsk 2004. • H. Lemmermann, Szkoła retoryki, tłum. B. Sierocka, Wrocław 1999
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu znaczenie retoryki i erystyki we współczesnym świecie K_W07, P6U_W P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu elementy historii wymienionych dziedzin K_W07, P6U_W P6S_WG W3, ma wiedzę na temat wystąpień, wypowiedzi publicznych, dyskusji i argumentacji K_W10, P6U_W P6S_WG W4, zna w zaawansowanym stopniu elementy psychologii konfliktów K_W07, P6U_W P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi napisać i wygłosić krótkie wystąpienie oraz bronić go w dyskusji K_U06, P6U_U P6S_UK U2, potrafi formułować i wygłaszać opinie, komentarze, argumenty i kontrargumenty K_U06, P6U_U P6S_UK U3, sprawnie formułuje rozwinięte wypowiedzi K_U06, P6U_U P6S_UK U4, trafnie odczytuje elementy komunikacji pozawerbalnej, potrafi aktywnie słuchać K_U06, P6U_U P6S_UK Kompetencje społeczne K1, jest wrażliwy na niuanse charakterystyczne dla publicznych dyskusji, paneli i konferencji K_K03, P6U_K P6S_KO K2 zachowuje postawę otwartości wobec odmienności etnicznych, religijnych i kulturowych K_K04 H1P_K01 H1P_K05 H1P_K06
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U3, egzamin pisemny U4, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	• M. Kochan, Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach, Kraków 2005. • M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990. • M. Kuziak, Jak mówić, rozmawiać, przemawiać, Bielsko-Biała 2005. • M. Leary, Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, tłum. A. Kacmajor, M. Kacmajor, Gdańsk 2004. • H. Lemmermann, Szkoła retoryki, tłum. B. Sierocka, Wrocław 1999
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu znaczenie retoryki i erystyki we współczesnym świecie K_W07, P6U_W P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu elementy historii wymienionych dziedzin K_W07, P6U_W P6S_WG W3, ma wiedzę na temat wystąpień, wypowiedzi publicznych, dyskusji i argumentacji K_W10, P6U_W P6S_WG W4, zna w zaawansowanym stopniu elementy psychologii konfliktów K_W07, P6U_W P6S_WG Umiejętności: U3, sprawnie formułuje rozwinięte wypowiedzi K_U06, P6U_U P6S_UK U4, trafnie odczytuje elementy komunikacji pozawerbalnej, potrafi aktywnie słuchać K_U06, P6U_U P6S_UK

7	Zakres tematów	• Retoryka: definicje, koncepcje i ich zastosowania. • Sytuacja retoryczna; mówca, emocje, manipulacja. • Rodzaje retoryczne; rodzaje dowodzenia retorycznego według Arystotelesa. • Typy argumentów; budowa argumentu • Teoria i praktyka budowy tekstu retorycznego • Analiza przemówień i innych tekstów perswazyjnych
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U4, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	• M. Kochan, Pojedynek na słowa. Techniki erystyczne w publicznych sporach, Kraków 2005. • M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990. • M. Kuziak, Jak mówić, rozmawiać, przemawiać, Bielsko-Biała 2005. • M. Leary, Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, tłum. A. Kacmajor, M. Kacmajor, Gdańsk 2004. • H. Lemmermann, Szkoła retoryki, tłum. B. Sierocka, Wrocław 1999
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, potrafi napisać i wygłosić krótkie wystąpienie oraz bronić go w dyskusji K_U06, P6U_U P6S_UK U2, potrafi formułować i wygłaszać opinie, komentarze, argumenty i kontrargumenty K_U06, P6U_U P6S_UK U3, sprawnie formułuje rozwinięte wypowiedzi K_U06, P6U_U P6S_UK U4, trafnie odczytuje elementy komunikacji pozawerbalnej, potrafi aktywnie słuchać K_U06, P6U_U P6S_UK Kompetencje społeczne

		K1, jest wrażliwy na niuanse charakterystyczne dla publicznych dyskusji, paneli i konferencji K_K03, P6U_K P6S_KO K2 zachowuje postawę otwartości wobec odmienności etnicznych, religijnych i kulturowych K_K04 H1P_K01 H1P_K05 H1P_K06
7	Zakres tematów	• Komunikacja jako perswazja • Techniki negocjacyjne. • Techniki argumentacji. • Komunikacja werbalna i niewerbalna. • Bariery i ograniczenia w skutecznej komunikacji • Efektywne przekonywanie • Racjonalność i irracjonalność w negocjacjach • Przygotowanie się do negocjacji. • Negocjacje jako proces decyzyjny • Strategie i taktyki negocjacyjne • Negocjacje z perspektywy organizacji
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Spółeczna odpowiedzialność biznesu: 4 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Spółeczna odpowiedzialność biznesu
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	-
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje i egzamin 6h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 54h Przygotowanie się do egzaminu 30h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 54h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe: ECTS 1,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 4
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny U1, egzamin, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem przedmiotu jest analiza zasadności angażowania się firmy, przedsiębiorstwa w prospołeczną działalność, przegląd teorii przyczyniających się do powstania tej dziedziny wiedzy, typów odpowiedzialności przedsiębiorstwa względem społeczeństwa, ekonomicznych i prawnych aspektów społecznej odpowiedzialności firmy/przedsiębiorstwa. Poznanie argumentów na rzecz tezy, iż zwiększone inwestycje w zasoby ludzkie, w ochronę środowiska i relacje z interesariuszami, mogą mieć faktyczny wpływ na efektywność działalności gospodarczej tych organizacji oraz na ich innowacyjność. Odnajdywanie i analiza casusów „dobrych praktyk” w biznesie światowym i polskim.
9	Literatura	• Żemigła Marcin: Spółeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa. Warszawa: Wolters Kluwer Polska 2007. • Gilbert Lenssen, N. Craig Smith, Odpowiedzialność biznesu.

		Teoria i praktyka, <i>Wyd.Studio EMKA 2009.</i> • M.Rojek-Nowosielska, Nie tylko zysk.Odpowiedzialność społeczna przedsiębiorstwa i strategię nowej generacji CRM, Personel i Zarządzanie, 24/2002. • J.Jonker, A.Rudnicka, J. Reichel, <i>Nowe horyzonty. Przewodnik po społecznej odpowiedzialności i rozwoju zrównoważonym</i>, Centrum Strategii i Rozwoju IMPACT, Łódź 2011, • J. Filek, <i>Społeczna odpowiedzialność biznesu. Tylko moda czy nowy model prowadzenia działalności gospodarczej?</i>,Warszawa 2006.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady, które bezpośrednio kształtują koncepcję odpowiedzialności przedsiębiorstwa/biznesu, zarówno na gruncie Zachodniej kultury biznesu, jak też w polskich realiach. K_W05 P6U_W P6S_WG, K_W07 P6U_W P6S_WG W2, zna zasady tworzenia „dobrych praktyk” w odpowiedzialnym funkcjonowaniu przedsiębiorstwa K_W14 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi dokonywać analizy krytycznej zagadnień społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa/biznesu K_U06 P6U_U P6S_UK U2, posiada umiejętność sugerowania działań zwanych „dobrymi praktykami” w biznesie oraz przygotowania kampanii PR P6U_U P6S_UK U3, posiada sprawność w kształtowaniu pozytywnego wizerunku firmy K_U05 P6U_U P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, nabywa dużą wrażliwość na relacje z otoczeniem wewnętrznym i zewnętrznym przedsiębiorstwa K_K05 P6U_K, P6S_KR K2, w sposób właściwy komunikuje się z otoczeniem, potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu SOB K_U05 P6U_U P6S_UK, K_K06 P6U_K P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny U1, egzamin pisemny

3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	• M. Żemigła: Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa. Warszawa: Wolters Kluwer Polska 2007. • G. Lenssen, N. Craig Smith, Odpowiedzialność biznesu. Teoria i praktyka, <i>Wyd.Studio EMKA 2009</i>. • M. Rojek, Nowosielska, Nie tylko zysk. Odpowiedzialność społeczna przedsiębiorstwa i strategię nowej generacji CRM, <i>Personel i Zarządzanie</i>, 24/2002. • J. Jonker, A. Rudnicka, J. Reichel, <i>Nowe horyzonty. Przewodnik po społecznej odpowiedzialności i rozwoju zrównoważonym</i>, Centrum Strategii i Rozwoju IMPACT, Łódź 2011, • J. Filek, <i>Społeczna odpowiedzialność biznesu. Tylko moda czy nowy model prowadzenia działalności gospodarczej?</i>, Warszawa 2006.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady, które bezpośrednio kształtują koncepcję odpowiedzialności przedsiębiorstwa/biznesu, zarówno na gruncie Zachodniej kultury biznesu, jak też w polskich realiach. K_W05 P6U_W P6S_WG, K_W07 P6U_W P6S_WG W2, zna zasady tworzenia „dobrych praktyk” w odpowiedzialnym funkcjonowaniu przedsiębiorstwa K_W14 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi dokonywać analizy krytycznej zagadnień społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa/biznesu K_U06 P6U_U P6S_UK
7	Zakres tematów	• Zasady angażowania się przedsiębiorstwa w działalność prospołeczną. • Najważniejsze teorie SOP. • Argumenty przeciwników SOP. • Argumenty zwolenników SOP. • Typy odpowiedzialności przedsiębiorstwa względem społeczeństwa • Ekonomiczne aspekty SOP. • Prawne aspekty SOP.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	• M/ Żemigła, Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstwa. Warszawa: Wolters Kluwer Polska 2007. • G. Lenssen, N. Craig Smith, Odpowiedzialność biznesu. Teoria i praktyka, <i>Wyd.Studio EMKA 2009.</i> • M. Rojek, Nowosielska, Nie tylko zysk.Odpowiedzialność społeczna przedsiębiorstwa i strategię nowej generacji CRM, Personel i Zarządzanie, 24/2002. • J.Jonker, A.Rudnicka, J. Reichel, <i>Nowe horyzonty. Przewodnik po społecznej odpowiedzialności i rozwoju zrównoważonym</i>, Centrum Strategii i Rozwoju IMPACT, Łódź 2011, • J. Filek, <i>Społeczna odpowiedzialność biznesu. Tylko moda czy nowy model prowadzenia działalności gospodarczej?</i>,Warszawa 2006.
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, potrafi dokonywać analizy krytycznej zagadnień społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstwa/biznesu K_U06 P6U_U P6S_UK U2, posiada umiejętność sugerowania działań zwanych „dobrymi praktykami” w biznesie oraz przygotowania kampanii PR P6U_U P6S_UK U3, posiada sprawność w kształtowaniu pozytywnego wizerunku firmy K_U05 P6U_U P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, nabywa dużą wrażliwość na relacje z otoczeniem wewnętrznym i zewnętrznym przedsiębiorstwa K_K05 P6U_K, P6S_KR K2, w sposób właściwy komunikuje się z otoczeniem, potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania z zakresu SOB K_U05 P6U_U P6S_UK, K_K06 P6U_K P6S_KO

7	Zakres tematów	• Ekonomiczne aspekty SOP. • Prawne aspekty SOP. • Inwestycje w zasoby ludzkie, w ochronę środowiska a efektywność ekonomiczna przedsiębiorstwa. • Światowe przykłady SOP. • Polskie przykłady SOP. • Przykłady interwencji państwowej w obszarze SOP.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Wprowadzenie do nauk o organizacji i zarządzaniu: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Wprowadzenie do nauk o organizacji i zarządzaniu
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje i egzamin 5 h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 65 h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 50h Przygotowanie się do egzaminu 35h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 85 h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe; ECTS 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne U2, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne K1, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne K2, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne K3, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Treści programowe skupiają się wokół zagadnień z zakresu nauki o organizacji i zarządzaniu. Obejmują swym zasięgiem analizy teoretyczne, od klasyków zarządzania po czasy współczesne. Głównym przedmiotem analiz jest pojęcie organizacji (interpretacja pojęcia, rodzaje, cele, cechy, etc.). Uwaga zogniskowana zostaje również na procesie zarządzania we współczesnej organizacji. Zarządzanie organizacją, zarządzanie procesami oraz współczesne koncepcje zarządzania to zagadnienia które stanowią ważną część prezentowanych treści. Punktem odniesienia do analizowanych zagadnień jest aspekt społeczny i jednostkowy.

9	Literatura	• Bednarski Adam: Zarys teorii organizacji i zarządzania. Toruń: TNOiK 1998. • Dobrodziej Barbara (red.): Podstawy organizacji i zarządzania. Szczecin: Wyd. US 2000. • Edershein Elizabeth: Przestanie Druckera. Zarządzanie oparte na wiedzy. Warszawa: MT Biznes 2009. • Glinka Beata, Konecki Krzysztof: Współczesne problemy socjologii organizacji i zarządzania. Wybrane zagadnienia. Łódź: Wyd. UŁ 2006. • Griffin Ricky W.: Podstawy zarządzania organizacjami. Warszawa: Wyd. PWN 1996 • Jashapara Aaron: Zarządzanie wiedzą. Warszawa: PWE 2006. • Kisielnicki Jerzy: Zarządzanie organizacją. Wyd. 2. Warszawa: WSHiP 2002. • Morgan Gareth: Obrazy organizacji. Warszawa: Wyd. PWN 1997. • Robins Stephen P., DeCenzo David A.: Podstawy zarządzania. Warszawa: PWE 2002. • Sikorski Czesław: Nauka o zarządzaniu. AHE: Łódź 2009. • Steinmann Horst, Schreyögg Georg: Zarządzanie. Podstawy kierowania przedsiębiorstwem, Wrocław: Oficyna Wyd. PW 1995. • Szczupaczyński Jerzy: Anatomia zarządzania organizacją. Warszawa: Wyd. MSM 1998. • Weiss Elżbieta (red.): Podstawy i metody zarządzania. Wybrane zagadnienia. Warszawa: Vizja Press & IT 2007. • Zimniewicz Kazimierz: Współczesne koncepcje i metody zarządzania. Warszawa: PWE 2003.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i definiuje podstawowe pojęcia dotyczące procesu zarządzania w organizacji K_W08 P6U_W P6S_WK W2, potrafi wytłumaczyć związki pomiędzy organizacją a jej otoczeniem K_W08 P6U_W P6S_WK W3, definiuje i rozróżnia funkcje i role menadżera w organizacji K_W08 P6U_W P6S_WK W4, potrafi dostosować różne metody zarządzania do określonych przypadków K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 Umiejętności: U1: potrafi interpretować zmiany zachodzące we współczesnej organizacji K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU U2: formułuje związki między procesami zachodzącymi w organizacji a jej społeczno-gospodarczym otoczeniem K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, jest otwarty na wiedzę oraz świadom konieczności samokształcenia z zakresu organizacji i zarządzania K_K01, P6U_K, P6S_KK

		K2, dostrzega relacje między zachowaniem jednostek w organizacji a jej funkcjonowaniem K_K02, P6U_K P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do wykorzystania w praktyce posiadanej wiedzy – K_K06, P6U_K P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	-
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	Bednarski Adam: Zarys teorii organizacji i zarządzania. Toruń: TNOiK 1998. Dobrodziej Barbara (red.): Podstawy organizacji i zarządzania. Szczecin: Wyd. US 2000. Edershein Elizabeth: Przestanie Druckera. Zarządzanie oparte na wiedzy. Warszawa: MT Biznes 2009. Glinka Beata, Konecki Krzysztof: Współczesne problemy socjologii organizacji i zarządzania. Wybrane zagadnienia. Łódź: Wyd. UŁ 2006. Griffin Ricky W.: Podstawy zarządzania organizacjami. Warszawa: Wyd. PWN 1996 Jashapara Aaron: Zarządzanie wiedzą. Warszawa: PWE 2006. Kisielnicki Jerzy: Zarządzanie organizacją. Wyd. 2. Warszawa: WSHiP 2002.

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1: zna i definiuje podstawowe pojęcia dotyczące procesu zarządzania w organizacji - K_W08 P6U_W P6S_WK W2: potrafi wytłumaczyć związki pomiędzy organizacją a jej otoczeniem - K_W08 P6U_W P6S_WK W3: definiuje i rozróżnia funkcje i role menadżera w organizacji - K_W08 P6U_W P6S_WK W4: potrafi dostosować różne metody zarządzania do określonych przypadków - K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13
7	Zakres tematów	1. Geneza nauki o organizacji i zarządzaniu. Jej przedmiot, zadania, miejsce w systemie nauk ergologicznych 2. Szkoły zarządzania (klasyczna: naukowe zarządzanie i zarządzanie administracyjne; stosunków międzyludzkich, badań operacyjnych, systemów społecznych, neoklasyczna; podejścia: systemowe, sytuacyjne i cybernetyczne); główni przedstawiciele 3. Systemowe podejście do organizacji. 4. Istota, cechy organizacji, modele organizacji (wg Harolda J. Leavitta, wg Leszka J. Krzyżanowskiego, model systemowy) 5. Otoczenie organizacji: istota i rodzaje. 6. Wpływ globalizacji na organizację. 7. Struktura organizacji. Modele i typy struktury organizacyjnej. 8. Klasyczne i współczesne rodzaje struktur organizacyjnych 9. Cele organizacyjne. Misja, cele główne i poboczne, znaczenie. 10. Organizacja a instytucja i przedsiębiorstwo
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne U2, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne K1, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne K2, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne K3, udział w dyskusji, zaliczenie pisemne
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	—

5	Literatura	1. Morgan Gareth: Obrazy organizacji. Warszawa: Wyd. PWN 1997. 2. Robins Stephen P., DeCenzo David A.: Podstawy zarządzania. Warszawa: PWE 2002. 3. Sikorski Czesław: Nauka o zarządzaniu. AHE: Łódź 2009. 4. Steinmann Horst, Schreyögg Georg: Zarządzanie. Podstawy kierowania przedsiębiorstwem, Wrocław: Oficyna Wyd. PW 1995. 5. Szczupaczyński Jerzy: Anatomia zarządzania organizacją. Warszawa: Wyd. MSM 1998. 6. Weiss Elżbieta (red.): Podstawy i metody zarządzania. Wybrane zagadnienia. Warszawa: Vizja Press & IT 2007. 7. Zimniewicz Kazimierz: Współczesne koncepcje i metody zarządzania. Warszawa: PWE 2003.
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1: potrafi interpretować zmiany zachodzące we współczesnej organizacji K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU U2: formułuje związki między procesami zachodzącymi w organizacji a jej społeczno-gospodarczym otoczeniem K_U08, P6U_U P6S_UW, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, jest otwarty na wiedzę oraz świadom konieczności samokształcenia z zakresu organizacji i zarządzania K_K01, P6U_K, P6S_KK K2, dostrzega relacje między zachowaniem jednostek w organizacji a jej funkcjonowaniem K_K02, P6U_K P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do wykorzystania w praktyce posiadanej wiedzy – K_K06, P6U_K P6S_KO
7	Zakres tematów	1. Strategia: typy, modele, funkcje; istota strategii organizacji (tworzenie, budowa, metody) 2. Zarządzanie procesami w organizacji; definicja i klasyfikacje procesów; orientacja funkcjonalna i procesowa w zarządzaniu organizacją 3. Zarządzanie organizacją. Ujęcia, elementy procesu zarządzania. 4. Zarządzanie a kierowanie. Władza: istota, typy, podstawy, źródła 5. Metody w naukach o zarządzaniu 6. Menadżer i jego miejsce w organizacji. Istota i rodzaje. 7. Role i umiejętności kierownicze, ich znaczenie. 8. Współczesne koncepcje zarządzania (np.: TQM, reengineering, kaizen, banchmarking, just-in-time, lean management, restrukturyzacja, alianse strategiczne).
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Zarządzanie kapitałem ludzkim: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Zarządzanie kapitałem ludzkim
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30h Konwersatorium 30h Konsultacje i egzamin 6h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta): Przygotowanie się do konwersatorium 34h Przygotowanie się do egzaminu 50h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 84h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe; ECTS 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu: ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K3, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem dydaktycznym jest pomoc w zdobyciu przez studentów podstawowej wiedzy o sposobach zarządzania personelem oraz nabycie umiejętności samodzielnego posługiwania się różnorodnymi narzędziami polityki personalnej.

9	Literatura	Adamiec Marek, Kożusznik Barbara: <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, Katowice: Wyd. Arkade 2000. Armstrong Michael: <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, Kraków: Oficyna Ekonomiczna 2002. Bańka Włodzimierz: <i>Zarządzanie personelem. Teoria i praktyka</i>, Toruń: Wyd. A. Marszałek 2001. Czubasiewicz Henryk, <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, Warszawa: Wyd. Akademickie 2001. Dubois Daniel, Rothwell William, <i>Zarządzanie Zasobami Ludzkimi oparte na kompetencjach. Od tradycyjnego działu kadr do współczesnego HR</i>, Kraków: Wyd. Helion 2008.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W, 1definiuje podstawowe zagadnienia z zakresu zarządzanie personelem w organizacji K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 W2, dobiera metody i narzędzia zarządzania do sytuacji K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 W3, tłumaczy związki i relacje pomiędzy polityką personalną a funkcjonowaniem organizacji K_W14 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U1, posiada umiejętność pisania podstawowych dokumentów aplikacyjnych K_U07 P6U_U, P6S_UW, P6S_UK U2, umie wykorzystać wiedzę dotyczącą podstawowych procesów realizowanych w ramach funkcji personalnych K_U10 P6U_U P6S_UW, P6S_UO U3, jest kreatywny i otwarty na nowe doświadczenia K_U12 P6U_U, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, posiada świadomość ciągłego zdobywania wiedzy i doświadczenia zawodowego K_K01 P6U_K, P6S_KK K2, jest zdolny do uczestniczenia w realizacji podstawowych procesów w ramach zarządzania kapitałem ludzkim w organizacji K_K06 P6U_K P6S_KO K3, umie wykorzystać wiedzę dotyczącą podstawowych procesów realizowanych w ramach funkcji personalnych K_U10 P6U_U P6S_UW, P6S_UO
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U2. egzamin pisemny

3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	Adamiec Marek, Kożusznik Barbara: <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, Katowice: Wyd. Arkade 2000. Armstrong Michael: <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, Kraków: Oficyna Ekonomiczna 2002. Bańka Włodzimierz: <i>Zarządzanie personelem. Teoria i praktyka</i>, Toruń: Wyd. A. Marszałek 2001. Czubasiewicz Henryk, <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>, Warszawa: Wyd. Akademickie 2001. Dubois Daniel, Rothwell William, <i>Zarządzanie Zasobami Ludzkimi oparte na kompetencjach. Od tradycyjnego działu kadr do współczesnego HR</i>, Kraków: Wyd. Helion 2008.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, definiuje podstawowe zagadnienia z zakresu zarządzanie personelem w organizacji K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 W2, dobiera metody i narzędzia zarządzania do sytuacji K_W07, P6U_W P6S_WG, K_W13 W3, tłumaczy związki i relacje pomiędzy polityką personalną a funkcjonowaniem organizacji K_W14 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U1, posiada umiejętność pisanie podstawowych dokumentów aplikacyjnych K_U07 P6U_U, P6S_UW, P6S_UK
7	Zakres tematów	Zarządzanie kapitałem ludzkim w organizacji: wprowadzenie, podstawowe definicje Istota zarządzania zasobami ludzkimi Zarządzanie kapitałem ludzkim a strategiczne zarządzanie przedsiębiorstwem) Funkcja personalna: cele i zadania polityki personalnej Rozwój funkcji personalnej Modele polityki personalnej Procesy personalne jako wartość
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe U3, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K1, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K2, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe K3, udział w dyskusji, zaliczenie końcowe
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	Adamiec Marek, Kożusznik Barbara: <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i> , Katowice: Wyd. Arkade 2000. Armstrong Michael: <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i> , Kraków: Oficyna Ekonomiczna 2002. Bańka Włodzimierz: <i>Zarządzanie personelem. Teoria i praktyka</i> , Toruń: Wyd. A. Marszałek 2001. Czubasiewicz Henryk, <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i> , Warszawa: Wyd. Akademickie 2001. Dubois Daniel, Rothwell William, <i>Zarządzanie Zasobami Ludzkimi oparte na kompetencjach. Od tradycyjnego działu kadr do współczesnego HR</i> , Kraków: Wyd. Helion 2008.
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, posiada umiejętność pisanie podstawowych dokumentów aplikacyjnych K_U07 P6U_U, P6S_UW, P6S_UK U2, umie wykorzystać wiedzę dotyczącą podstawowych procesów realizowanych w ramach funkcji personalnych K_U10 P6U_U P6S_UW, P6S_UO U3, jest kreatywny i otwarty na nowe doświadczenia K_U12 P6U_U, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, posiada świadomość ciągłego zdobywania wiedzy i doświadczenia zawodowego K_K01 P6U_K, P6S_KK K2, jest zdolny do uczestniczenia w realizacji podstawowych procesów w ramach zarządzania kapitałem ludzkim w organizacji K_K06 P6U_K P6S_KO K3, umie wykorzystać wiedzę dotyczącą podstawowych procesów realizowanych w ramach funkcji personalnych K_U10 P6U_U P6S_UW, P6S_UO

7	Zakres tematów	Planowanie zasobów ludzkich; konieczność planowania Czynniki określające potrzeby personalne Techniki prognozowania potrzeb personalnych Dobór kadr – rekrutacja i selekcja pracowników Rekrutacja - źródła, rodzaje, sposoby, zalety i wady Selekcja - techniki, procedury oraz ocena przydatności Błędy popełniane w procesie pozyskiwania kadr Proces adaptacji pracownika do organizacji: charakterystyka, zadania, etapy, czas trwania
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji, zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Filozofia starożytna: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozofia starożytna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, konwersatorium 30h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 75h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 45h Przygotowanie się do egzaminu 30h Łączna liczba godzin niekontaktowych 75h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny W5, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne W6, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne U1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne
7	Wymagania wstępne	Znajomość historii starożytnej Grecji.
8	Opis	Wykłady prezentują powstanie i rozwój systemów filozoficznych myślicieli greckich (m.in. Sokratesa, Demokryta, Platona, Arystotelesa, Plotyna) w okresie starożytności (od VII/VI w. przed Chr. do III w. po Chr.) w sposób uwzględniający ważne spory filozoficzne (np. spór o: tworzywo świata; ruch i byt; wartości etyczne; spór o źródła wiedzy; uniwersalia...). Chronologiczny układ materiału eksponuje całościowe ujęcie filozofii starożytnej; pozwala także odsłonić różnice pomiędzy antycznymi a współczesnymi sposobami myślenia

9	Literatura	• Reale G., Historia filozofii starożytnej, t. I - V. • Russell, Mądrość Zachodu, przeł. W. Jacórzyński, M. Wichrowski, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubiałka, Warszawa • Gajda J., Pitagorejczycy, Warszawa 1996. • Mrówka K., Jedna tylko droga. Parmenides. Fragmenty, przekład, komentarz, Szczecin 2003. • Mrówka K., Heraklit. Fragmenty. Nowy przekład, komentarz, Warszawa 2004. • Gajda J., Sofiści, Wiedza Powszechna, Warszawa 1989. • Guthrie W. K. C., Sokrates, przeł. K. Łapiński, S. Żuławski, Warszawa 2000. • Tymura D., Sokrates Ksenofonta, Lublin 2017. • Leśniak, K., Platon, Warszawa 1993. • Leśniak, K., Arystoteles, Warszawa 1989. • Hadot P., Filozofia jako ćwiczenie duchowe, przeł. P. Domański, Warszawa 2003. • Dembińska-Siury D., Plotyn, Wiedza Powszechna, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubiałka, Warszawa 2012.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu znaczenie filozofii starożytnej w procesie kształtowania się filozofii jako nauki - od kosmologii presokratyków, poprzez nurt humanistyczny i klasyczne koncepcje filozofii w ujęciu Platona oraz Arystotelesa do szkół hellenistycznych i neoplatońskich K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozofii antyku z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W02, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne i szkoły okresu starożytności od okresu presokratycznego do hellenistycznego, ze szczególnym uwzględnieniem sokratyzmu, platonizmu oraz arystotelizmu, K_W03, P6U_W, P6S_WG W4, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się głównych idei filozofii antycznej z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W04, P6U_W, P6S_WG W5, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji najważniejszych filozoficznych tekstów starożytnych Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna, K_W06, P6U_W, P6S_WG

		W6, zna wpływ praktycznej filozofii antyku na życie człowieka oraz jej powiązania z problemem życia: cynizm, cyrenaizm, epikureizm, stoicyzm K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty filozoficzne autorów starożytnych: Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną z zakresu filozofii antycznej oraz adekwatnie definiować jej najważniejsze pojęcia, K_U03, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii starożytnej oraz ustawicznego jej uzupełniania, K_K01, P6U_K, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Reale G., Historia filozofii starożytnej, t. I - V. • A. Krokiewicz, Zarys filozofii greckiej. • Copleston F., Historia filozofii, t. I (Grecja i Rzym). • Tatarkiewicz W., Historia filozofii, t. I • Hadot P., Czym jest filozofia starożytna, przeł. P. Domański, Warszawa 2000. • Russell, Mądrość Zachodu, przeł. W. Jacórzynski, M. Wichrowski, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubiałka, Warszawa 2012.

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu znaczenie filozofii starożytnej w procesie kształtowania się filozofii jako nauki - od kosmologii presokratyków, poprzez nurt humanistyczny i klasyczne koncepcje filozofii w ujęciu Platona oraz Arystotelesa do szkół hellenistycznych i neoplatońskich K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozofii antyku z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W02, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne i szkoły okresu starożytności od okresu presokratycznego do hellenistycznego, ze szczególnym uwzględnieniem sokratyzmu, platonizmu oraz arystotelizmu, K_W03, P6U_W, P6S_WG W4, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się głównych idei filozofii antycznej z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W04, P6U_W, P6S_WG
7	Zakres tematów	• Początki myśli filozoficznej w Jonii (Tales, Anaksymander, Anaksymenes) i Wielkiej Grecji (Pitagoras i pitagorejczycy). • Zagadnienie zmiany (Heraklit i eleaci: Parmenides, Zenon, Melissos). • Systemy pluralistyczne, czyli jak pogodzić stałość bytu ze zmiennością zjawisk (Empedokles, Anaksagoras, Demokryt). • Nurt humanistyczny (sofiści, Sokrates). • Klasyczne koncepcje filozofii - systemy Platona i Arystotelesa. • Systemy epoki hellenistycznej (sceptycy, stoicy, epikurejczycy). • Filozofia w funkcji religii (Plotyn, szkoły neoplatońskie).
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne W5, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne W6, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne U1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne

3	Metody dydaktyczne	Objaśnienie, wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Reale G., Historia filozofii starożytnej, t. I - V. • Russell, Mądrość Zachodu, przeł. W. Jacórzyski, M. Wichrowski, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubiałka, Warszawa • Gajda J., Pitagorejczycy, Warszawa 1996. • Mrówka K., Jedna tylko droga. Parmenides. Fragmenty, przekład, komentarz, Szczecin 2003. • Mrówka K., Heraklit. Fragmenty. Nowy przekład, komentarz, Warszawa 2004. • Gajda J., Sofiści, Wiedza Powszechna, Warszawa 1989. • Guthrie W. K. C., Sokrates, przeł. K. Łapiński, S. Żuławski, Warszawa 2000. • Tymura D., Sokrates Ksenofonta, Lublin 2017. • Leśniak, K., Platon, Warszawa 1993. • Leśniak, K., Arystoteles, Warszawa 1989. • Hadot P., Filozofia jako ćwiczenie duchowe, przeł. P. Domański, Warszawa 2003. • Dembińska-Siury D., Plotyn, Wiedza Powszechna, Warszawa 1995.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W2. zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozofii antyku z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W02, P6U_W, P6S_WG W5. zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji najważniejszych filozoficznych tekstów starożytnych Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna, K_W06, P6U_W, P6S_WG W6. zna wpływ praktycznej filozofii antyku na życie człowieka oraz jej powiązania z problemem życia: cynizm, cyrenaizm, epikureizm, stoicyzm K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1. potrafi analizować teksty filozoficzne autorów starożytnych: Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna K_U02, P6U_U, P6S_UW U2. potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną z zakresu filozofii antycznej oraz adekwatnie definiować jej najważniejsze pojęcia, K_U03, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne:

		K1. jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii starożytnej oraz ustawicznego jej uzupełniania, K_K01, P6U_K, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Geneza, charakter oraz główne problemy filozofii starożytnej. • Koncepcje zasady (arche) w ujęciu jońskiej filozofii przyrody. • Filozofia Pitagorejczyków. • Zagadnienie zmiany (Heraklit i eleaci: Parmenides, Zenon, Melissos). • Systemy pluralistyczne, czyli jak pogodzić stałość bytu ze zmiennością zjawisk (Empedokles, Anaksagoras, Demokryt). • Sofiści. • Filozofia Sokratejska. • Sokratycy mniejsi. • Platońska koncepcja filozofii. • Nauka o ideach Platona. • Platońska koncepcja idealnego państwa. • Metafizyka Arystotelesa. • Etyka Arystotelesa. • Grecka filozofia praktyczna okresu hellenistycznego. • Filozofia w funkcji religii (Plotyn, szkoły neoplatońskie).
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Logika pragmatyczna: 2 ECTS; KW 15 h

1	Nazwa	Logika pragmatyczna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 15h, 0,5 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 30h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 15h Przygotowanie się do egzaminu 15h Łączna liczba godzin niekontaktowych 30h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1 Sumaryczna liczba punktów ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny W2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny K1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu logiki nieformalnej oraz wybranymi elementami logiki formalnej, ze szczególnym naciskiem na kwestie związane z umiejętnością definiowania, formułowania poprawnych pytań i odpowiedzi oraz przeprowadzaniem rozumowań. Podczas kursu zwraca się szczególną uwagę na praktyczną umiejętność wykorzystania wiedzy z przedstawionego zakresu, co znajduje swój wyraz w dużej ilości prezentowanych przykładów.
9	Literatura	• Z. Ziemiński, Logika praktyczna, PWN, Warszawa, 2007 (i wydania wcześniejsze) • K. Wieczorek, Wprowadzanie do logiki dla studentów wszystkich kierunków, Wydawnictwo Skrypt, 2005
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie logiki w systemie nauk, oraz jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu definicję znaku, różnicę pomiędzy znakiem i oznaką, rodzaje nazw i możliwe stosunki między ich zakresami, sposób budowania poprawnych definicji, definicję i

		własności zdania w sensie logicznym, warunki poprawnego podziału logicznego, sposób budowania poprawnych pytań i konstruowania poprawnych odpowiedzi, rodzaje i własności rozumowań K_W02, K_W05, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi poprawnie stosować pojęcia: znaku, oznaki, zdania w sensie logicznym, poznanych rodzajów nazw i definicji K_U03, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi rozpoznać stosunki między zakresami podanych nazw, dokonać podziału logicznego, zbudować poprawną definicję klasyczną, poprawnie skonstruować pytanie i odpowiedź na dane pytanie, podać przykład rozumowania indukcyjnego i dedukcyjnego K_U03, K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny logiki wraz z informowaniem o korzyściach ze stosowania narzędzi logiki w życiu społecznym K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny W2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny K1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny
3	Metody dydaktyczne	Praca z tekstem
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Z. Ziemiński, Logika praktyczna, PWN, Warszawa, 2007 (i wydania wcześniejsze) • K. Wieczorek, Wprowadzanie do logiki dla studentów wszystkich kierunków, Wydawnictwo Skrypt, 2005
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie logiki w systemie nauk, oraz jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK

		W2, zna w zaawansowanym stopniu definicję znaku, różnicę pomiędzy znakiem i oznaką, rodzaje nazw i możliwe stosunki między ich zakresami, sposób budowania poprawnych definicji, definicję i własności zdania w sensie logicznym, warunki poprawnego podziału logicznego, sposób budowania poprawnych pytań i konstruowania poprawnych odpowiedzi, rodzaje i własności rozumowań. K_W02, K_W05, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi poprawnie stosować pojęcia: znaku, oznaki, zdania w sensie logicznym, poznanych rodzajów nazw i definicji K_U03, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi rozpoznać stosunki między zakresami podanych nazw, dokonać podziału logicznego, zbudować poprawną definicję klasyczną, poprawnie skonstruować pytanie i odpowiedź na dane pytanie, podać przykład rozumowania indukcyjnego i dedukcyjnego K_U03, K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny logiki wraz z informowaniem o korzyściach ze stosowania narzędzi logiki w życiu społecznym K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Podstawowe informacje dotyczące znaku: definicja znaku, funkcje znaku • Różnice pomiędzy znakiem a oznaką • Podstawowe informacje dotyczące nazwy: rodzaje nazw, definicja treści nazwy, zakresu nazwy i desygnatu nazwy • Wyznaczanie stosunków między zakresami nazw • Podział logiczny: definicja podziału logicznego, jego funkcje i warunki poprawności • Rodzaje definicji ze względu na ich funkcje i budowę • Warunki poprawności definicji: podstawowe błędy definicji. • Pojęcie zdania w sensie logicznym, wartość logiczna zdania. • Obiektywny charakter prawdziwości i fałszywości zdań • Wypowiedzi niezupełne • Charakter wypowiedzi pytań • Warunki poprawności pytań i odpowiedzi
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena aktywności na zajęciach i stopnia przygotowania do zajęć Sprawdzian pisemny

Prawo autorskie i ochrona własności intelektualnej: 1 ECTS; WY 15h

1	Nazwa	Prawo autorskie i ochrona własności intelektualnej
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 15h, 0,5 ECTS Konsultacje i egzamin 1h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 16h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 0,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 4h Przygotowanie się do egzaminu 10h Łączna liczba godzin niekontaktowych 15h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 1
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie pisemne w formie testu jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru; zaliczenie przedmiotu od => 60%
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Wykład ma na celu zapoznanie studentów z przepisami prawnymi odnoszącymi się do własności intelektualnej. W szczególności sposób uwzględnia prawa autorskie i prawa pokrewne. Wykład przedstawia podstawowe informacje z zakresu dozwolonego użytku utworów (ograniczenia treści autorskich praw majątkowych) ze szczególnym uwzględnieniem prawa cytatu. Zwraca uwagę na plagiat i jego konsekwencje prawne.
9	Literatura	• J. Barta, R. Markiewicz, Prawo autorskie, 4. wydanie, Warszawa 2016; • R. Golat, Prawo autorskie. Komentarz dla praktyków, Gdańsk 2016; • Bagieńska-Masiota, Ochrona praw autorskich, Warszawa 2015; • Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 14 lutego 1994 r.; • Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z dnia 16 kwietnia 1993 r.; • Ustawa o prawie własności przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 r. wraz z komentarzem
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej i przemysłowej. K_W12; P6U_W; P6S_WK W2, zna podstawowe prawne i etyczne uwarunkowania działalności badawczej i analitycznej oraz podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości z uwzględnieniem ochrony własności intelektualnej K_W13; K_W14; P6U_W; P6U_W; P6S_WK; P6S_WK Umiejętności U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące prawa autorskiego i ochrony

		własności intelektualnej ze źródeł pisanych i elektronicznych. K_U01; P6U_U; PS6_UW U2, samodzielnie przegląda, korzysta z odpowiednich źródeł aktów prawnych dotyczących własności intelektualnej, umie rozwiązać szczegółowe zagadnienia dotyczące prawa autorskiego i przygotować wystąpienia ustne by nie naruszać praw intelektualnych innych osób. K_U07; P6U_U; P6S_UW; P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać i poszerzać wiedzę z prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_U09; P6U_U; P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty. K_K01; P6U_K; P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne. K_K02; P6U_K; P6S_KO; P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Końcowe zaliczenie pisemne - test jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru
3	Metody dydaktyczne	• prezentacja multimedialna (MS Power Point) • wykład problemowy • wykład podający
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• J. Barta, R. Markiewicz, Prawo autorskie, 4. wydanie, Warszawa 2016; • R. Golań, Prawo autorskie. Komentarz dla praktyków, Gdańsk 2016; • Bagieńska-Masiota, Ochrona praw autorskich, Warszawa 2015; • Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 14 lutego 1994 r.; • Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z dnia 16 kwietnia 1993 r.; • Ustawa o prawie własności przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 r. wraz z komentarzem.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej i przemysłowej. K_W12; P6U_W; P6S_WK W2, zna podstawowe prawne i etyczne uwarunkowania działalności badawczej i analitycznej oraz podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości z uwzględnieniem ochrony własności intelektualnej K_W13; K_W14; P6U_W; P6U_W; P6S_WK; P6S_WK

		Umiejętności U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej ze źródeł pisanych i elektronicznych. K_U01; P6U_U; PS6_UW U2, samodzielnie przegląda, korzysta z odpowiednich źródeł aktów prawnych dotyczących własności intelektualnej, umie rozwiązać szczegółowe zagadnienia dotyczące prawa autorskiego i przygotować wystąpienia ustne by nie naruszać praw intelektualnych innych osób. K_U07; P6U_U; P6S_UW; P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać i poszerzać wiedzę z prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_U09; P6U_U; P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty. K_K01; P6U_K; P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne. K_K02; P6U_K; P6S_KO; P6S_KK
7	Zakres tematów	- Wyjaśnienie pojęć: własność intelektualna, ochrona własności intelektualnej, prawo autorskie, prawa pokrewne - Źródła prawa krajowe i międzynarodowe. - Przedmiot prawa autorskiego. - Podmiot prawa autorskiego. - Prawo cytatu. - Plagiat w kontekście ochrony praw autorskich
8	Metody i kryteria oceniania	zaliczenie pisemne w formie testu jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru; zaliczenie przedmiotu od => 60%

Propedeutyka filozofii: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Propedeutyka filozofii
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, konwersatorium 30h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 75h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 45h Przygotowanie się do egzaminu 30h Łączna liczba godzin niekontaktowych 75h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K3, ocena udziału w dyskusjach
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Na wykładzie wyjaśnia się, czym jest filozofia oraz dlaczego warto się nią zajmować. Rozpatruje się jej powiązania z naukowymi i pozanaukowymi formami refleksji nad światem i człowiekiem oraz analizuje role pełnione w kulturze przez naukowców, kapłanów, technokratów oraz niezależnych myślicieli. Próbuje się również odpowiedzieć na pytanie, jakie znaczenie w kształtowaniu racjonalnego poglądu na świat przysługuje myśleniu potocznemu, nauce i filozofii. Materiał jest omawiany w kontekście problemowym uwzględniającym spory dotyczące kwestii rozpatrywanych na styku problematyki filozoficznej z nauką, religią, ze zdroworozsądkowymi przekonaniami, z przekonaniami i postawami światopoglądowymi, a także z ideologią. Charakteryzowane są metody filozofowania - dialogowa, scholastyczna, dialektyczna, hermeneutyczna, analityczna, a także rola eksperymentów myślowych w filozoficznym dyskursie. Omówiony jest także literacki styl dyskursu filozoficznego, w tym metaforyczność języka filozoficznego.
9	Literatura	• Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii, Warszawa 1983; • Anzenbacher A., Wprowadzenie do filozofii, Kraków 1992; • Bocheński J.M., Ku filozoficznemu myśleniu. Wprowadzenie do podstawowych pojęć filozoficznych, Warszawa 1986.

		- Jaspers K., Wprowadzenie do filozofii, Wrocław 2004. - Nagel T., Co to wszystko znaczy? Bardzo krótkie wprowadzenie do filozofii, Warszawa 1993. - Scruton R., Przewodnik po filozofii dla inteligentnych, Warszawa 2000. - Honderich T. (red.), Encyklopedia filozofii, T. I - II, Poznań 1998-1999. - Jedynak S. (red.), Mała encyklopedia filozofii, Bydgoszcz 1996
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna współczesne zapatrywania na przyczyny tematycznego i kontekstowego zróżnicowania problematyki filozoficznej, jej podziału na kierunki, szkoły, style i paradygmaty filozofowania - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG, K_W05, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zawansowanym stopniu główne spory filozoficzne w obszarze metafizyki i ontologii, teorii poznania i filozofii nauki, etyki, estetyki i filozofii społecznej - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK,, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna różnice między dyskursem filozoficznym i religijnym, literackim, i światopoglądowo-ideologicznym - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi analizować tekst filozoficzny ze wskazaniem na różnice między jego treścią a formą językowego wyrazu - K_U01, P6U_U, PS6_UW, K_U02, P6U_U, PS6_UW U2, rozróżnia podstawowe metody filozofowania oraz potrafi dokonać ich charakterystyki z punktu widzenia stosowanych w nich narzędzi poznawczych oraz celów, których osiągnięciu mają one służyć - K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, ma zdolność kształtowania postawy krytycznego myślenia w stosunku do najczęściej formułowanych zapatrywań światopoglądowo-filozoficznych - K_U06, P6U_U, P6S_UK. Kompetencje społeczne: K1, umie nawiązywać dyskusję i polemikę z poglądami i argumentami omawianymi na wykładzie i diskutowanymi na konwersatoriach - K_K05, P6U_U, P6S_UK K2, docenia wartość intelektualnego wkładu filozofii w kształtowanie racjonalnych postaw wobec zagadnień nasuwanych przez świat współczesny - K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
---	------------	--

2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii, Warszawa 1983; • Anzenbacher A., Wprowadzenie do filozofii, Kraków 1992; • Bocheński J.M., Ku filozoficznemu myśleniu. Wprowadzenie do podstawowych pojęć filozoficznych, Warszawa 1986. • Jaspers K., Wprowadzenie do filozofii, Wrocław 2004. • Nagel T., Co to wszystko znaczy? Bardzo krótkie wprowadzenie do filozofii, Warszawa 1993. • Scruton R., Przewodnik po filozofii dla inteligentnych, Warszawa 2000. • Honderich T. (red.), Encyklopedia filozofii, T. I - II, Poznań 1998-1999. • Jedynek S. (red.), Mała encyklopedia filozofii, Bydgoszcz 1996
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna współczesne zapatrywania na przyczyny tematycznego i kontekstowego zróżnicowania problematyki filozoficznej, jej podziału na kierunki, szkoły, style i paradygmaty filozofowania - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG, K_W05, P6U_W, P6S_WG. W2, zna i rozumie w zawansowanym stopniu główne spory filozoficzne w obszarze metafizyki i ontologii, teorii poznania i filozofii nauki, etyki, estetyki i filozofii społecznej - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W04, P6U_W, P6S_WG. W3, zna różnice między dyskursem filozoficznym i religijnym, literackim, i światopoglądowo-ideologicznym - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG. Umiejętności: U1, potrafi analizować tekst filozoficzny ze wskazaniem na różnice między jego treścią a formą językowego wyrazu - K_U01, P6U_U, P6S_UW, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, rozróżnia podstawowe metody filozofowania oraz potrafi dokonać ich charakterystyki z punktu widzenia stosowanych w nich narzędzi poznawczych oraz celów, których osiągnięciu mają one służyć - K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, ma zdolność kształtowania postawy krytycznego myślenia w stosunku do najczęściej formułowanych zapatrywań światopoglądowo-filozoficznych - K_U06, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne:

		K1, umie nawiązywać dyskusję i polemikę z poglądami i argumentami omawianymi na wykładzie i dyskutowanymi na konwersatoriach - K_K05, P6U_U, P6S_UK K2, docenia wartość intelektualnego wkładu filozofii w kształtowanie racjonalnych postaw wobec zagadnień nasuwanych przez świat współczesny - K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Co to jest filozofia? Dlaczego jej nauczanie wymaga wprowadzenia? • Cechy myślenia filozoficznego. • Obszary refleksji filozoficznej: działy filozofii, szkoły i kierunki filozoficzne. • Status i miejsce filozofii w historii myśli ludzkiej oraz we współczesnej kulturze. • Ideologia a filozofia i światopogląd: naturalny i filozoficznie ugruntowany. • Znamiona filozoficznego namysłu nad religią. • Potoczne i filozoficzne koncepcje świata: realnego i idealnego, obiektywnego i subiektywnego. • Źródła i granice wiarygodnej wiedzy, sposoby pozyskiwania zasadnych przeświadczeń. • Rola języka - potocznego, literackiego, naukowego - w filozoficznym dyskursie.
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena udziału w dyskusjach W2, ocena udziału w dyskusjach U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K3, ocena udziału w dyskusjach
3	Metody dydaktyczne	czytanie i analiza tekstów filozoficznych, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii, Warszawa 1983; • Anzenbacher A., Wprowadzenie do filozofii, Kraków 1992; • Bocheński J.M., Ku filozoficznemu myśleniu. Wprowadzenie do podstawowych pojęć filozoficznych, Warszawa 1986. • Jaspers K., Wprowadzenie do filozofii, Wrocław 2004. • Nagel T., Co to wszystko znaczy? Bardzo krótkie wprowadzenie do filozofii, Warszawa 1993. • Scruton R., Przewodnik po filozofii dla inteligentnych, Warszawa 2000. • Honderich T. (red.), Encyklopedia filozofii, T. I - II, Poznań 1998-1999. • Jedynak S. (red.), Mała encyklopedia filozofii, Bydgoszcz 1996

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna współczesne zapatrywania na przyczyny tematycznego i kontekstowego zróżnicowania problematyki filozoficznej, jej podziału na kierunki, szkoły, style i paradygmaty filozofowania - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG, K_W05, P6U_W, P6S_WG. W2, zna i rozumie w zawansowanym stopniu główne spory filozoficzne w obszarze metafizyki i ontologii, teorii poznania i filozofii nauki, etyki, estetyki i filozofii społecznej - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W04, P6U_W, P6S_WG. W3, zna różnice między dyskursem filozoficznym i religijnym, literackim, i światopoglądowo-ideologicznym - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG. Umiejętności: U1, potrafi analizować tekst filozoficzny ze wskazaniem na różnice między jego treścią a formą językowego wyrazu - K_U01, P6U_U, P6S_UW, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, rozróżnia podstawowe metody filozofowania oraz potrafi dokonać ich charakterystyki z punktu widzenia stosowanych w nich narzędzi poznawczych oraz celów, których osiągnięciu mają one służyć - K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, ma zdolność kształtowania postawy krytycznego myślenia w stosunku do najczęściej formułowanych zapatrywań światopoglądowo-filozoficznych - K_U06, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, umie nawiązywać dyskusję i polemikę z poglądami i argumentami omawianymi na wykładzie i dyskutowanymi na konwersatoriach - K_K05, P6U_U, P6S_UK K2, docenia wartość intelektualnego wkładu filozofii w kształtowanie racjonalnych postaw wobec zagadnień nasuwanych przez świat współczesny - K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	Tematyka zajęć dostosowana do analizy klasycznych tekstów filozoficznych i dyskusji nad nimi. • Arystoteles, Zachęta do filozofii • Platon, Państwo (księga siódma), • Epikur, List do Herodota. • R. Descartes, Rozprawa o metodzie • G. W. F. Leibniz, Zasady filozofii, czyli monadologia • J. Locke, Rozważania dotyczące rozumu ludzkiego, księga II • G. Berkeley, Trzy dialogi między Hylasem i Filonousem • D. Hume, Badania dotyczące rozumu ludzkiego • Kant, Krytyka czystego rozumu • E. Husserl, Idea fenomenologii

		• V. v. O. Quine, O tym, co istnieje • K. R. Popper, Epistemologia bez podmiotu poznającego. • J. Searle, Umysł, mózg i nauka • R. Penrose, Fizyka i umysł
8	Metody i kryteria oceniania	Aktywność na zajęciach; zaliczenie ustne / kolokwium

Psychologia: 2 ECTS; WY 15h, KW 15h

1	Nazwa	Psychologia
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	–
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 15h, konwersatorium 15h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 2h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 32h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 3h Przygotowanie się do egzaminu 25h Łączna liczba godzin niekontaktowych 28 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1 Sumaryczna liczba punktów ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie pisemne W2, zaliczenie pisemne W3, zaliczenie pisemne W4, zaliczenie pisemne U1, zaliczenie pisemne U2, zaliczenie pisemne U3, zaliczenie pisemne U4, zaliczenie pisemne U5, zaliczenie pisemne
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem zajęć jest wprowadzenie szerokiej sieci pojęć psychologicznych oraz przedstawienie podstawowych zagadnień badanych przez psychologię. Przedstawione zostaną również główne osiągnięcia tej nauki. Wykład ma zapoznać studentów z głównymi kierunkami psychologii, oraz z podstawowymi zagadnieniami psychologii: spostrzegania, pamięci i uczenia się, myślenia, emocji czy funkcjonowania jednostki w grupie. Konwersatorium ma na celu: zdobycie umiejętności formułowania samodzielnych wniosków, posługiwania się językiem psychologicznym, zaprojektowania autorskiego badania eksperymentalnego oraz napisania recenzji książki psychologicznej.
9	Literatura	- Malim, T., Birch, A., Wadeley, A. (1997), Wprowadzenie do psychologii. Warszawa: PWN. - Mietzel, G. (2003). Wprowadzenie do psychologii. Gdańsk: GWP. - Aronson E., T. D. Wilson, M. R. Akert, Psychologia społeczna., Wyd. Zysk i S-ka - Cialdini R., Wywieranie wpływu na innych. Teoria i praktyka, Gdańsk 2001, Gdańskie - Wydawnictwo Psychologiczne

		- Aronson, E. (2012), Człowiek istota społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. - Brzeziński, J. (1997), Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. - Cialdini, R. (2010), Wywieranie wpływu na ludzi. Gdańsk: GPW. - Kozielecki, J. (1998), Koncepcje psychologiczne człowieka. Warszawa: Wydawnictwo Żak. - Shaughnessy, J. J./ Zachmeister E. B./ Zachmeister, J. S. (2002), Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GPW. - Jastrzębski, A. W obronie integralności człowieka. Próba adekwatnego ujęcia filozofii psychologii (UMK, Toruń 2012)
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu rolę i miejsce psychologii w systemie nauk (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia i problemy psychologii (K_W13, P6U_W P6S_WK) W3, zna w zaawansowanym stopniu kierunki psychologii i ich historyczne korzenie (K_W07, P6U_W P6S_WG) W4, zna w zaawansowanym stopniu metody i techniki badawcze stosowane w psychologii (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U1, potrafi sformułować i przeanalizować problem z obszaru psychologii, zgromadzić dane; jest przygotowany do udziału w prowadzeniu badań (K_U01, P6U_U P6S_UW) U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień psychologicznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytyki (K_U01, K_U06, P6U_U P6S_UW, P6U_U P6S_UK) U3, potrafi przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne opracowujące zagadnienia z obszaru psychologii (K_U09, P6U_U P6S_UW) Kompetencje społeczne: K1, wykazuje się postawą krytyczną względem oferowanej mu wiedzy w zakresie funkcjonowania ludzkiej psychiki (K_K01, P6U_K P6S_KK) K2, docenia wartość wiedzy psychologicznej i naukowego podejścia do ludzkiego zachowania. (K_K02, P6U_K P6S_KK)
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	–
---	------------	---

2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie pisemne W2, zaliczenie pisemne W3, zaliczenie pisemne W4, zaliczenie pisemne U1, zaliczenie pisemne U2, zaliczenie pisemne U3, zaliczenie pisemne U4, zaliczenie pisemne U5, zaliczenie pisemne
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy, wykład objaśniający, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Aronson, E. (2012), Człowiek istota społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Brzeziński, J. (1997), Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Cialdini, R. (2010), Wywieranie wpływu na ludzi. Gdańsk: GPW. • Kozielski, J. (1998), Koncepcje psychologiczne człowieka. Warszawa: Wydawnictwo Żak. • Mietzel G. (2003), Wprowadzenie do psychologii. Zagadnienia podstawowe. Gdańsk: GPW. • Shaughnessy, J. J/ Zachmeister E. B./ Zachmeister, J. S. (2002), Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GPW.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu rolę i miejsce psychologii w systemie nauk (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia i problemy psychologii(K_W13, P6U_W P6S_WK) W3, zna w zaawansowanym stopniu kierunki psychologii i ich historyczne korzenie (K_W07, P6U_W P6S_WG) W4, zna w zaawansowanym stopniu metody i techniki badawcze stosowane w psychologii (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U1, potrafi sformułować i przeanalizować problem z obszaru psychologii, zgromadzić dane; jest przygotowany do udziału w prowadzeniu badań (K_U01, P6U_U PS6_UW) U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień psychologicznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytyki (K_U01, K_U06, P6U_U PS6_UW, P6U_U P6S_UK) U3, potrafi przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne opracowujące zagadnienia z obszaru psychologii (K_U09, P6U_U P6S_UW)

		Kompetencje społeczne: K1, wykazuje się postawą krytyczną względem oferowanej mu wiedzy w zakresie funkcjonowania ludzkiej psychiki (K_K01, P6U_K P6S_KK) K2, docenia wartość wiedzy psychologicznej i naukowego podejścia do ludzkiego zachowania. (K_K02, P6U_K P6S_KK)
7	Zakres tematów	- Definicja, przedmiot i cel psychologii. - Rozwój psychologii. Wybrane kierunki i koncepcje - Metody współczesnej psychologii. - Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeganie, pamięć - Myślenie, inteligencja, mądrość - Emocje, uczucia i motywacje - ich rola w życiu człowieka. - Filozoficzne problemy w psychologii
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie pisemne

Konwersatorium

1	Strona WWW	–
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	praca zaliczeniowa W1, zaliczenie pisemne W2, zaliczenie pisemne W3, zaliczenie pisemne W4, zaliczenie pisemne U1, zaliczenie pisemne U2, zaliczenie pisemne U3, zaliczenie pisemne K1, zaliczenie pisemne K2, zaliczenie pisemne
3	Metody dydaktyczne	dyskusja dydaktyczna, objaśnienie, klasyczna metoda problemowa, konsultacje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	- Pocztowski A., Zarządzanie zasobami ludzkimi, PWE, Warszawa, 2018 - Król A., Ludwicyński H., Zarządzanie zasobami ludzkimi, PWE, 2011 - Jamka B. , Czynniki ludzkie we współczesnym przedsiębiorstwie: zasób czy kapitał? Od zarządzania kompetencjami do zarządzania różnorodnością, Oficyna Ekonomiczna Grupa WoltersKluwer, Warszawa 2011. - Armstrong M., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Wydawnictwo Oficyna, Warszawa 2011. - Moczyłowska J., Zarządzanie zasobami ludzkimi w organizacji, Difin, Warszawa 2010. - Juchnowicz M., Satysfakcja zawodowa pracowników. Kreator kapitału ludzkiego, PWE , Warszawa, 2014. - Rakowska A.(red). 2018, Unlocking the potential of employees in the context of organizational diversity, ToKnowPress, Bankog, Celie, Lublin. - Czasopismo „Zarządzanie Zasobami Ludzkimi” , Wyd. Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. 9. Polecane na wykładach wybrane prezentacje TED

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1 Zna w zaawansowanym stopniu rolę i miejsce psychologii w systemie nauk (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2 Zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia i problemy psychologii(K_W13, P6U_W P6S_WK) W3 Zna w zaawansowanym stopniu kierunki psychologii i ich historyczne korzenie (K_W07, P6U_W P6S_WG) W4 Zna w zaawansowanym stopniu metody i techniki badawcze stosowane w psychologii (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U1 potrafi sformułować i przeanalizować problem z obszaru psychologii, zgromadzić dane; jest przygotowany do udziału w prowadzeniu badań (K_U01, P6U_U P6S_UW) U2 potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień psychologicznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytyki (K_U01, K_U06, P6U_U P6S_UW, P6U_U P6S_UK) U3 potrafi przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne opracowujące zagadnienia z obszaru psychologii (K_U09, P6U_U P6S_UW) Kompetencje społeczne: K1 wykazuje się postawą krytyczną względem oferowanej mu wiedzy w zakresie funkcjonowania ludzkiej psychiki (K_U09, P6U_U P6S_UW) K2 docenia wartość wiedzy psychologicznej i naukowego podejścia do ludzkiego zachowania. (K_U09, P6U_U P6S_UW)
7	Zakres tematów	• Historia i dzieje psychologii • Definicja i działy psychologii • Współczesne kierunki psychologii • Filozoficzne problemy w psychologii • Problematyka pamięci i uczenia się • Rozwiązywanie problemów, psychologia kreatywności • Stres i zachowanie się • Metodologia i badania naukowe w psychologii • Wybrane zagadnienia Psychologii społecznej • Wybrane zagadnienia komunikacji interpersonalnej
8	Metody i kryteria oceniania	ocena stopnia znajomości i rozumienia głównych pojęć używanych w psychologii ocena stopnia znajomości i rozumienia głównych stanowisk w obszarze psychologii

Socjologia: 3 ECTS; WY 15h, KW 15h

1	Nazwa	Socjologia
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 15h, konwersatorium 15h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 5h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 35h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 25h Łączna liczba godzin niekontaktowych 55h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,8 Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć W2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć W3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Wybrane koncepcje i problemy poruszane w teorii i badaniach socjologicznych, z uwzględnieniem klasyków (Mead, Durkheim, Weber, Goffman), współczesnych koncepcji (Merton, Bourdieu, etnometodologie) oraz podstaw badań ilościowych i jakościowych.
9	Literatura	- Babbie E., Istota socjologii. Krytyczne eseje o krytycznej nauce, PWN, Warszawa 2007. - Benton T., Craib I., Filozofia nauk społecznych. Od pozytywizmu do postmodernizmu, tłum. Lotar Rasiński, Wydawnictwo Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP, Wrocław 2003. - Bourdieu P. oraz L.J.D. Wacquant, Zaproszenie do socjologii refleksyjnej, Oficyna Naukowa, Warszawa 2001. - Giddens A., Socjologia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004 i in wydania. - Ritzer G., Klasyczna teoria socjologiczna, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2004. - Szacki J., Historia myśli socjologicznej (wydanie nowe), PWN, Warszawa 2002. - Sztompka P., Socjologia, Wydawnictwo Znak, Kraków 2002. - Turner J.H., Socjologia. Koncepcje i ich zastosowanie, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 1998 - Berger P.L., Zaproszenie do socjologii, PWN, Warszawa 1988. - Fromm E., Ucieczka od wolności, Wydawnictwo Czytelnik, Warszawa

		1978. - Giddens A., Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach, PWN, Warszawa 2006. - Ritzer, G., Makdonaldyzacja społeczeństwa (Wydanie na nowy wiek), Warszawskie Wydawnictwo Literackie MUZA S.A., Warszawa 2003. - Socjologia. Lektury, pod red. P. Sztompki i M. Kuci, Wydawnictwo Znak, Kraków 2005. - Współczesne teorie socjologiczne, t. 1 i 2, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania, L.M. Nijakowski, J. Szacki, M. Ziółkowski, Wydawnictwo Naukowe SCOLAR, Warszawa 2006.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu stanowiska w odniesieniu do relacji między filozofią i socjologią, rozumie miejsce socjologii wśród nauk społecznych i w społecznym ładzie nowoczesności K_W07, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia analizy życia społecznego, definicje społeczeństwa i koncepcje jego struktury, rodzaje instytucji społecznych oraz współczesne wybrane teorie socjologiczne K_W08, P6U_W, P6S_WK W3, zna i rozumie wpływ filozofii na życie społeczne K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, analizować i rzetelnie wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych z obszaru socjologii K_U01, P6U_U, PS6_UW U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień społecznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytykę K_U05, K_U06, P6U_U, P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu socjologii, nauk społecznych, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uczestnictwa w życiu społecznym, do uczestnictwa w dyskusji dotyczących istotnych współczesnych dylematów społecznych, kulturowych, cywilizacyjnych K_K03, P6U_K, P6S_KO K2, jest zdolny do samodzielnego, krytycznego myślenia; jest świadomy środowiska społecznego, w którym żyje K_K06, K_K01, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do współdziałania i pracy w grupie, potrafi organizować i planować pracę w zespole, jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej K_K05, P6U_K, P6S_KR
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne W3, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne U3, zaliczenie ustne K1, zaliczenie ustne K2, zaliczenie ustne K3, zaliczenie ustne
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	- Babbie E., Istota socjologii. Krytyczne eseje o krytycznej nauce, PWN, Warszawa 2007. - Benton T., Craib I., Filozofia nauk społecznych. Od pozytywizmu do postmodernizmu, tłum. Lotar Rasiński, Wydawnictwo Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP, Wrocław 2003. - Bourdieu P. oraz L.J.D. Wacquant, Zaproszenie do socjologii refleksyjnej, Oficyna Naukowa, Warszawa 2001. - Giddens A., Socjologia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004 i in wydania. - Ritzer G., Klasyczna teoria socjologiczna, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2004. - Szacki J., Historia myśli socjologicznej (wydanie nowe), PWN, Warszawa 2002. - Sztompka P., Socjologia, Wydawnictwo Znak, Kraków 2002. - Turner J.H., Socjologia. Koncepty i ich zastosowanie, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 1998
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu stanowiska w odniesieniu do relacji między filozofią i socjologią, rozumie miejsce socjologii wśród nauk społecznych i w społecznym łańdźchu nowoczesności K_W07, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia analizy życia społecznego, definicje społeczeństwa i koncepcje jego struktury, rodzaje instytucji społecznych oraz współczesne wybrane teorie socjologiczne K_W08, P6U_W, P6S_WK W3, zna i rozumie wpływ filozofii na życie społeczne K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, analizować i rzetelnie wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych z obszaru socjologii K_U01, P6U_U,

		PS6_UW U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu socjologii, nauk społecznych, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uczestnictwa w życiu społecznym, do uczestnictwa w dyskusji dotyczących istotnych współczesnych dylematów społecznych, kulturowych, cywilizacyjnych K_K03, P6U_K, P6S_KO K2, jest zdolny do samodzielnego, krytycznego myślenia; jest świadomy środowiska społecznego, w którym żyje K_K06, K_K01, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do współdziałania i pracy w grupie, potrafi organizować i planować pracę w zespole, jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej K_K05, P6U_K, P6S_KR
7	Zakres tematów	• Wprowadzenie w zagadnienia socjologii: „narodziny” socjologii (XIX w.), filozofia a socjologia, miejsce socjologii wśród nauk społecznych i w społecznym łańcuchu nowoczesności. • Socjologia jako nauka: przedmiot badań i metody w socjologii, typy teorii socjologicznej. • Kultura i społeczeństwo, socjalizacja i akulturacja, kompetencja kulturowa, kontrola społeczna. • Podstawowe pojęcia analizy życia społecznego – więź społeczna, działanie społeczne, stosunki społeczne, typy całości społecznych, zmiana i rozwój społeczny. • Społeczeństwo i jego struktura: pozycje, role i grupy społeczne, stratyfikacja społeczna (klasy, warstwy, stany). • Instytucje społeczne – rodzina, oświata, nauka, religia i organizacje społeczne. • Współczesne wybrane teorie socjologiczne: teoria wymiany społecznej, teoria konfliktu, interakcjonizm symboliczny, fenomenologia, hermeneutyka, • Giddensa teoria strukturacji, Habermasa teoria działania komunikacyjnego i Bourdieu konstruktywizm strukturalistyczny. • Teoretyczne charakterystyki społeczeństwa nowoczesnego.
8	Metody i kryteria oceniania	zaliczenie ustne

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć W3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć

3	Metody dydaktyczne	analiza tekstów, dyskusja dydaktyczna
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Berger P.L., Zaproszenie do socjologii, PWN, Warszawa 1988. • Fromm E., Ucieczka od wolności, Wydawnictwo Czytelnik, Warszawa 1978. • Giddens A., Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach, PWN, Warszawa 2006. • Ritzer, G., Makdonaldyzacja społeczeństwa (Wydanie na nowy wiek), Warszawskie Wydawnictwo Literackie MUZA S.A., Warszawa 2003. • Socjologia. Lektury, pod red. P. Sztompki i M. Kuci, Wydawnictwo Znak, Kraków 2005. • Współczesne teorie socjologiczne, t. 1 i 2, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania, L.M. Nijakowski, J. Szacki, M. Ziółkowski, Wydawnictwo Naukowe SCOLAR, Warszawa 2006.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia analizy życia społecznego, definicje społeczeństwa i koncepcje jego struktury, rodzaje instytucji społecznych oraz współczesne wybrane teorie socjologiczne K_W08, P6U_W, P6S_WK W3, zna i rozumie wpływ filozofii na życie społeczne K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, analizować i rzetelnie wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych z obszaru socjologii K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień społecznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytykę K_U05, K_U06, P6U_U, P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu socjologii, nauk społecznych, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uczestnictwa w życiu społecznym, do uczestnictwa w dyskusji dotyczących istotnych współczesnych dylematów społecznych, kulturowych, cywilizacyjnych K_K03, P6U_K, P6S_KO K2, jest zdolny do samodzielnego, krytycznego myślenia; jest świadomy środowiska społecznego, w którym żyje K_K06, K_K01, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do współdziałania i pracy w grupie, potrafi organizować i planować pracę w zespole, jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej K_K05, P6U_K, P6S_KR

7	Zakres tematów	• Wiedza społeczna a socjologia. • Socjalizacja i kontrola społeczna. Działanie społeczne. • Czy społeczeństwo człowieka wyzwala czy zniewala? • Stratyfikacja społeczna. • Charakterystyka instytucji totalnych. • Makdonaldyzacja społeczeństwa. • Przemiany intymności w późnej nowoczesności (Giddens).
8	Metody i kryteria oceniania	przygotowanie bieżące do zajęć

Technika pracy umysłowej: 1 ECTS; KW 15h

1	Nazwa	Technika pracy umysłowej
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 15h, 0,5 ECTS Konsultacje i egzamin 3h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 18h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 0,6 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 4h Przygotowanie się do egzaminu 8h Łączna liczba godzin niekontaktowych 12h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,4 Sumaryczna liczba punktów ECTS 1
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć W2, ocena przygotowania do zajęć W3, ocena przygotowania do zajęć U1, ocena przygotowania do zajęć U2, ocena przygotowania do zajęć U3, ocena przygotowania do zajęć K1, ocena przygotowania do zajęć K2, ocena przygotowania do zajęć K3, ocena przygotowania do zajęć
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	W ramach zajęć student uzyskuje wiedzę i umiejętności z zakresu zróżnicowanych technik pracy umysłowej. Celem zajęć jest udoskonalenie warsztatu pracy studenta poprzez wzmocnienie jego wiary w siebie, efektywniejsze wykorzystywanie czasu przeznaczonego na naukę, udoskonalenie sposobów uczenia się, nabycie wprawy w występowaniu przed publicznością oraz wypracowanie skutecznych metod pisania artykułów, referatów oraz innych prac pisemnych.
9	Literatura	• B. Angelow, Jak się uczyć skutecznie, szybko i przyjemnie, przeł. A. niewinny Dobrowolski, Poznań 1998 • F. Boucher, J. Avar, Podręcznik skutecznego uczenia się przeł. A. Wróblewski, Warszawa 2006 • D. Rowntree, Sztuka studiowania. Podejście realistyczne, przeł. P. Budkiewicz, Poznań 2001 • J. Weiner, Technika pisania i prezentowania prac naukowych, Kraków 1992 • H. Hamer, Nowoczesne uczenie się albo ściągą z metodyki pracy umysłowej, Warszawa 2010
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu opanowuje podstawową terminologię filozoficzną K_W02, P6U_W, P6S_WG

		W2, zna i rozumie znaczenie filozofii i idei filozoficznych dla powstawania dzieł kultury K_W10, P6U_W, P6S_WG W3, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady dotyczące formatowania tekstu naukowego i metodycznej pracy nad nim K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi poprawnie wykorzystywać terminologię filozoficzną oraz poprawnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U, P6S_UW U3, potrafi samodzielnie modyfikować i planować strukturę prac pisemnych z wykorzystaniem najważniejszych ujęć teoretycznych i odpowiednich źródeł (np. mapę myśli) K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć W2, ocena przygotowania do zajęć W3, ocena przygotowania do zajęć U1, ocena przygotowania do zajęć U2, ocena przygotowania do zajęć U3, ocena przygotowania do zajęć K1, ocena przygotowania do zajęć K2, ocena przygotowania do zajęć K3, ocena przygotowania do zajęć
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów, analiza techniki wypowiedzi
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	B. Angelow, Jak się uczyć skutecznie, szybko i przyjemnie, przeł. A. niewinny Dobrowolski, Poznań 1998 F. Boucher, J. Avar, Podręcznik skutecznego uczenia się przeł. A. Wróblewski, Warszawa 2006 D. Rowntree, Sztuka studiowania. Podejście realistyczne, przeł. P.

		Budkiewicz, Poznań 2001 • J. Weiner, Technika pisania i prezentowania prac naukowych, Kraków 1992 • H. Hamer, Nowoczesne uczenie się albo ściągą z metodyki pracy umysłowej, Warszawa 2010
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu opanowuje podstawową terminologię filozoficzną K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie znaczenie filozofii i idei filozoficznych dla powstawania dzieł kultury K_W10, P6U_W, P6S_WG W3, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady dotyczące formatowania tekstu naukowego i metodycznej pracy nad nim K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi poprawnie wykorzystywać terminologię filozoficzną oraz poprawnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U, P6S_UW U3, potrafi samodzielnie modyfikować i planować strukturę prac pisemnych z wykorzystaniem najważniejszych ujęć teoretycznych i odpowiednich źródeł (np. mapę myśli) K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Proces uczenia się • Mapy myśli • Praca z tekstem naukowym • Technika pisania i prezentowania prac naukowych
8	Metody i kryteria oceniania	Dyskusja, ocena jakości wypowiedzi ustnej

Technologie informatyczne: 3 ECTS; LB 30h

1	Nazwa	Technologie informatyczne
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Laboratorium 30h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 45h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 15h Łączna liczba godzin niekontaktowych 45h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U2, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U3, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć K1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, technologiami i narzędziami stosowanymi obecnie w informatyce; zarówno od strony teoretycznej jak i praktycznej. Treści kształcenia skupione będą wokół przygotowania studenta do kreatywnego użytkowania i wykorzystywania technologii informatycznych dla skutecznego wyszukiwania, selektywnego analizowania i praktycznego zastosowania informacji m.in. w dziedzinie social media. Zajęcia poszerzy prezentacja sposobów przygotowywania typowych prac pisemnych, wykorzystywania relacyjnych baz danych oraz obsługi narzędzi wykorzystywanych powszechnie w social media. Studenci zostaną zapoznani z tzw. wolnym oprogramowaniem, użytecznym zwłaszcza dla gromadzenia i wyszukiwania danych oraz z ochroną praw własności intelektualnej przy zastosowaniu technologii informatycznych.
9	Literatura	- Brookshear J. G., Informatyka w ogólnym zarysie, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2003. - Sokół, M., Internet: przewodnik, Wyd. helion, Warszawa, 2004 - Uzupełniająca Krysiak K., Sieci komputerowe. Kompendium, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2003. - Sikorski W., Wykłady z podstaw informatyki, Wydawnictwo Mikom, Warszawa 2005.

		A. Silberschatz, P. Galvin, Podstawy systemów operacyjnych, Wyd. Nauk-Techn, Warszawa, 2002 Podręczniki elektroniczne: http://en.wikibooks.org/wiki/LibreOffice/ https://help.libreoffice.org/Common/ https://help.libreoffice.org/Writer/
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady korzystania z zasobów Internetu z poszanowaniem prawa autorskiego - K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi szczegółowo i selektywnie wyszukiwać informacje za pomocą przeglądarek internetowych oraz samodzielnie oceniać ich wiarygodność K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi korzystać z obsługi wybranego oprogramowania z zakresu free software (przykładowo, programy: Libre Office, Fedora, Zotero) w celu formułowania prac pisemnych z zakresu filozofii K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK U3, potrafi skutecznie poszerzać swoją wiedzę i umiejętności praktyczne oraz rozwiązywać kreatywnie problemy przy zastosowaniu technologii informatycznych K_U09; P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, posiada kompetencje do dzielenia się swoją pracą badawczą ze środowiskiem kulturalnym i społecznym przy wykorzystaniu technologii informatycznych K_K03, P6U_K, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Laboratoria

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U2, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U3, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć K1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć
3	Metody dydaktyczne	Laboratoria (praca przy komputerze), dyskusja, wykonywanie ćwiczeń z zakresu technologii informatycznych
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.

5	Literatura	• Brookshear J. G., Informatyka w ogólnym zarysie, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2003. • Sokół, M., Internet: przewodnik, Wyd. helion, Warszawa, 2004 • Uzupełniająca Krysiak K., Sieci komputerowe. Kompendium, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2003. • Sikorski W., Wykłady z podstaw informatyki, Wydawnictwo Mikom, Warszawa 2005. • A. Silberschatz, P. Galvin, Podstawy systemów operacyjnych, Wyd. Nauk-Techn, Warszawa, 2002 Podręczniki elektroniczne: • http://en.wikibooks.org/wiki/LibreOffice/ • https://help.libreoffice.org/Common/ • https://help.libreoffice.org/Writer/
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady korzystania z zasobów Internetu z poszanowaniem prawa autorskiego - K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi szczegółowo i selektywnie wyszukiwać informacje za pomocą przeglądarek internetowych oraz samodzielnie oceniać ich wiarygodność K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi korzystać z obsługi wybranego oprogramowania z zakresu free software (przykładowo, programy: Libre Office, Fedora, Zotero) w celu formułowania prac pisemnych z zakresu filozofii K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK U3, potrafi skutecznie poszerzać swoją wiedzę i umiejętności praktyczne oraz rozwiązywać kreatywnie problemy przy zastosowaniu technologii informatycznych K_U09; P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, posiada kompetencje do dzielenia się swoją pracą badawczą ze środowiskiem kulturalnym i społecznym przy wykorzystaniu technologii informatycznych K_K03, P6U_K, P6S_KO
7	Zakres tematów	• Poznanie środowiska Fedora. Podstawowe zagadnienia dotyczące technologii informatycznych w języku polskim i angielskim: bazy danych, adres IP, etc. • Przeglądarki www i wyszukiwarki danych, programy współpracujące z html, programy freeware, naukowe social media – Academia.edu, ResearchGate.net. • Bezpieczne korzystanie z danych w Internecie i zagrożenia – spyware, biblioteki wirusów, problem anonimowości. • Ochrona praw własności intelektualnej – aktualny stan prawny a kwestia użytkowania zbiorów bez licencji, na własne potrzeby. Analiza pojęcia „własność intelektualna”. Stanowiska krytyczne (S. Kinsella) • Programy użytkowe potrzebne do pracy naukowej (Libra Office, Open Office, Zotero). • Funkcjonowanie programów do poczty elektronicznej. Obsługa programu do poczty dla konta indywidualnego.

		• Podstawowe funkcjonowanie programu do obsługi bibliografii – Zotero
8	Metody i kryteria oceniania	Końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć

Wychowanie fizyczne: 0 ECTS; CA 60h

Sylabusy zajęć są udostępniane w systemie USOS.

Filozofia średniowieczna: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozofia średniowieczna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, konwersatorium 30h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 75h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 45h Łączna liczba godzin niekontaktowych 75h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć K1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć
7	Wymagania wstępne	Znajomość filozofii starożytnej.
8	Opis	W ramach wykładu są przedstawione związki filozofii starożytnej i średniowiecznej oraz zarys rozwoju filozofii na przestrzeni w epoce średniowiecza. Aczkolwiek przez filozofię średniowiecza rozumie się systemy, które powstały od renesansu karolińskiego (koniec VIII w.) a końcem XIV wieku, to wykład obejmuje także wybrane wątki z myśli patrystycznej (wschodniej i zachodniej, czyli takich myślicieli jak Grzegorz z Nyssy, św. Augustyn). W ramach wykładu prezentuje się najważniejsze problemy filozofii średniowiecznej, między innymi stosunek teologii do filozofii (w tym określenie statusu filozofii przez św. Tomasza) próby zrozumienia wiary (w myśl zasady "credo ut intelligam"), rozumienie człowieka na tle wszechświata i w relacji do Boga. Obok średniowiecznych racjonalistów wykład prezentuje postaci mistyków średniowiecznych i ich poglądy. Wykład przedstawia fazy, przez które przechodziła filozofia średniowieczna i omawia najbardziej reprezentatywnych ich przedstawicieli, mających szczególne znaczenie ze względu na treść

		własnej myśli oraz ze względu na to, że ilustrują pewien typ filozofii lub etap jej rozwoju
9	Literatura	• Albert K, Studia o historii filozofii, Warszawa 2006 • Augustyn, O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989 • Augustyn, Państwo Boże, Kęty 1998 • Augustyn, Wyznania, - wiele wydań • Boecjusz, O pocieszeniu jakie daje filozofia, • Bohner Ph., Gilson E., Historia filozofii chrześcijańskiej od Justyna do Mikołaja Kuzańczyka., Przeł. S. Stomma, Warszawa 1962 • Bugaj, R, Hermetyzm, Wrocław-Warszawa-Kraków 1991 • Cahill Th., Jak Irlandczycy ocalili cywilizację, Poznań 1999 • Chanu M-D, Święty Tomasz z Akwinu i teologia, Kraków 1997 • Copleston F., Historia filozofii. Tom II, Warszawa 2000 • Evans G R, Filozofia i teologia w średniowieczu, Kraków 1996 • Gilson E., Byt i istota, Warszawa 1963 • Gilson E., Tomizm, Warszawa 1998 • Grzegorz z Nyssy, O stworzeniu człowieka, Kraków 2006 • Kowalewska M., Bóg - Kosmos - Człowiek w twórczości Hildegardy z Bingen, Lublin 2007, 2014 • Kuksewicz Z., Zarys filozofii średniowiecznej: filozofia łacińskiego obszaru kulturowego. Wyd. II, Warszawa 1986 • Legowicz J., Historia filozofii średniowiecznej Europy Zachodniej. Warszawa 1986. • McGilnn, B, Fundamenty mistyki, Kraków 1991 • Pedersen O, Dwie księgi, Kraków 2016 • Przewodnik po filozofii średniowiecznej. Od św. Augustyna do Joachima z Fiore, Kraków 2012 • Pseudo Dionizy Areopagita, O imionach bożych, Lublin 1995 • Quispel G. Gnoza, Warszawa 1988 • Rudolf K. Gnoza, Kraków 1995 • Steenberghen Van F., Filozofia w wieku XIII, Lublin 2005 • Świeżawski S, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa-Wrocław, 2000 • Tomasz z Akwinu, Dzieła wybrane, Poznań 1984 • Tomasz z Akwinu, Traktat o człowieku, Summa teologiczna 1, 75-89, Świeżawski S, Poznań 1956
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie filozofii średniowiecznej w systemie i historii nauk, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K_W01; P6_UW, P6S_WG, P6S_Wk W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w okresie średniowiecza, K_W03; P6_UW, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych w średniowieczu K_W04, P6_UW, P6S-WG Umiejętności:

		U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii średniowiecznej, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań, K_U04, P6U-U, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze. K_U09, P6U-U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne. K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć K1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Albert K, Studia o historii filozofii, Warszawa 2006 • Augustyn, O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989 • Augustyn, Państwo Boże, Kęty 1998 • Augustyn, Wyznania, - wiele wydań • Boecjusz, O pocieszeniu jakie daje filozofia • Bohner Ph., Gilson E., Historia filozofii chrześcijańskiej od Justyna do Mikołaja Kuzańczyka., Przeł. S. Stomma, Warszawa 1962 • Bugaj, R, Hermetyzm, Wrocław-Warszawa-Kraków 1991 • Cahill Th., Jak Irlandczycy ocalili cywilizację, Poznań 1999 • Chanu M-D, Święty Tomasz z Akwinu i teologia, Kraków 1997 • Copleston F., Historia filozofii. Tom II, Warszawa 2000 • Evans G R, Filozofia i teologia w średniowieczu, Kraków 1996 • Gilson E., Byt i istota, Warszawa 1963

		• Gilson E., Tomizm, Warszawa 1998 • Grzegorz z Nyssy, O stworzeniu człowieka, Kraków 2006 • Kowalewska M., Bóg - Kosmos - Człowiek w twórczości Hildegardy z Bingen, Lublin 2007, 2014 • Kuksewicz Z., Zarys filozofii średniowiecznej: filozofia łacińskiego obszaru kulturowego. Wyd. II, Warszawa 1986 • Legowicz J., Historia filozofii średniowiecznej Europy Zachodniej. Warszawa 1986. • McGilnn, B, Fundamenty mistyki, Kraków 1991 • Pedersen O, Dwie księgi, Kraków 2016 • Przewodnik po filozofii średniowiecznej. Od św. Augustyna do Joachima z Fiore, Kraków 2012 • Pseudo Dionizy Areopagita, O imionach bożych, Lublin 1995 • Quispel G. Gnoza, Warszawa 1988 • Rudolf K. Gnoza, Kraków 1995 • Steenberghen Van F., Filozofia w wieku XIII, Lublin 2005 • Swieżawski S, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa-Wrocław, 2000 • Tomasz z Akwinu, Dzieła wybrane, Poznań 1984 • Tomasz z Akwinu, Traktat o człowieku, Summa teologiczna 1, 75-89, Swieżawski S, Poznań 1956
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie filozofii średniowiecznej w systemie i historii nauk, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K_W01; P6_UW, P6S_WG, P6S_Wk W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w okresie średniowiecza, K_W03; P6_UW, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych w średniowieczu K_W04, P6_UW, P6S-WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii średniowiecznej, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań, K_U04, P6U-U, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze. K_U09, P6U-U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne. K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK

7	Zakres tematów	• związki filozofii starożytnej i średniowiecznej oraz zarys rozwoju filozofii na przestrzeni w epoce średniowiecza • systemy, które powstały od renesansu karolińskiego (koniec VIIIw.) a końcem XIV wieku • wybrane wątki z myśli patrystycznej (wschodniej i zachodniej; Grzegorz z Nyssy, św. Augustyn) • najważniejsze problemy filozofii średniowiecznej, między innymi stosunek teologii do filozofii (w tym określenie statusu filozofii przez św. Tomasza) • próby zrozumienia wiary (w myśl zasady "credo ut intelligam") • rozumienie człowieka na tle wszechświata i w relacji do Boga • mistycy średniowieczni i ich poglądy • fazy, przez które przechodziła filozofia średniowieczna i najbardziej reprezentatywnych ich przedstawiciele
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W3, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U3, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć
3	Metody dydaktyczne	Konwersatorium, dyskusja, analiza klasycznych tekstów filozoficznych
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Albert K, Studia o historii filozofii, Warszawa 2006 • Augustyn, O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989 • Augustyn, Państwo Boże, Kęty 1998 • Augustyn, Wyznania, - wiele wydań • Boecjusz, O pocieszeniu jakie daje filozofia, • Bohner Ph., Gilson E., Historia filozofii chrześcijańskiej od Justyna do Mikołaja Kuzańczyka., Przeł. S. Stomma, Warszawa 1962 • Bugaj, R, Hermetyzm, Wrocław-Warszawa-Kraków 1991 • Cahill Th., Jak Irlandczycy ocalili cywilizację, Poznań 1999 • Chanu M-D, Święty Tomasz z Akwinu i teologia, Kraków 1997 • Copleston F., Historia filozofii. Tom II, Warszawa 2000 • Evans G R, Filozofia i teologia w średniowieczu, Kraków 1996 • Gilson E., Byt i istota, Warszawa 1963 • Gilson E., Tomizm, Warszawa 1998 • Grzegorz z Nyssy, O stworzeniu człowieka, Kraków 2006 • Kowalewska M., Bóg- Kosmos - Człowiek w twórczości Hildegardy z Bingen, Lublin 2007, 2014 • Kuksewicz Z., Zarys filozofii średniowiecznej: filozofia łacińskiego obszaru kulturowego. Wyd. II, Warszawa 1986 • Legowicz J., Historia filozofii średniowiecznej Europy Zachodniej. Warszawa 1986.

		• McGilnn, B, Fundamenty mistyki, Kraków 1991 • Pedersen O, Dwie księgi, Kraków 2016 • Przewodnik po filozofii średniowiecznej. Od św. Augustyna do Joachima z Fiore, Kraków 2012 • Pseudo Dionizy Areopagita, O imionach bożych, Lublin 1995 • Quispel G. Gnoza, Warszawa 1988 • Rudolf K. Gnoza, Kraków 1995 • Steenberghen Van F., Filozofia w wieku XIII, Lublin 2005 • Swieżawski S, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa-Wrocław, 2000 • Tomasz z Akwinu, Dzieła wybrane, Poznań 1984 • Tomasz z Akwinu, Traktat o człowieku, Summa teologiczna 1, 75-89, Swieżawski S, Poznań 1956
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie filozofii średniowiecznej w systemie i historii nauk, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K_W01; P6_UW, P6S_WG, P6S_Wk W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w okresie średniowiecza, K_W03; P6_UW, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych w średniowieczu K_W04, P6_UW, P6S-WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii średniowiecznej, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań, K_U04, P6U-U, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze. K_U09, P6U-U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne. K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• związki filozofii starożytnej i średniowiecznej oraz zarys rozwoju filozofii na przestrzeni w epoce średniowiecza • systemy, które powstały od renesansu karolińskiego (koniec VIII w.) a końcem XIV wieku • wybrane wątki z myśli patrystycznej (wschodniej i zachodniej; Grzegorz z Nyssy, św. Augustyn) • najważniejsze problemy filozofii średniowiecznej, między innymi stosunek teologii do filozofii (w tym określenie statusu filozofii przez św. Tomasza) • próby zrozumienia wiary (w myśl zasady "credo ut intelligam")

		• rozumienie człowieka na tle wszechświata i w relacji do Boga • mistycy średniowieczni i ich poglądy • fazy, przez które przechodziła filozofia średniowieczna i najbardziej reprezentatywnych ich przedstawiciele
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena znajomości i rozumienia problematyki

Filozofia współczesna: 9 ECTS; WY 45h, KW 60h

1	Nazwa	Filozofia współczesna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 45h, konwersatorium 60h, 3,5 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 120h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 4 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 105h Przygotowanie się do egzaminu 45h Łączna liczba godzin niekontaktowych 150h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 9
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W2, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W3, egzamin ustny U1, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U3, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji
7	Wymagania wstępne	Podstawowa znajomość filozofii nowożytnej.
8	Opis	Treść przedmiotu obejmuje następujący zakres tematyczny: • Wprowadzenie. Kłopoty z cezurą i merytorycznymi „warunkami brzegowymi” filozofii współczesnej. Specyfika i kondycja filozofii w drugiej połowie XIX wieku. • Antymetafizyczny zwrot „po Heglu”: pozytywizm A. Comte’a, empiriokrytycyzm – E. Mach, R. Avenarius; drugi empiryzm brytyjski i utylitaryzm – J. S. Mill. • Filozofia życia. Filozofia życia i kultury W. Diltheya – filozofia jako światopogląd. Filozofia F. Nietzschego: nihilizm, krytyka religii i metafizyki, kwestia moralności i prawdy, życie jako wola mocy. Procesualizm i intuicjonizm H. Bergsona. • Pragmatyzm. C. Peirce – pragmatyzm i realizm. W. James – prawda i metoda, empiryzm radykalny, pluralizm, filozofia religii. J. Dewey – naturalizm, instrumentalizm, aksjologia i filozofia wychowania. • Idealizm brytyjski. H. Bradley i neoheglizm. • Neokantyzm marburski i badeński. H. Rickert, W. Windelband. • Fenomenologia. Psychologizm F. Brentany i wpływ K. Twardowskiego na fenomenologię. Stanowisko E. Husserla – fenomenologia jako filozofia pierwsza, redukcja transcendentna i ejdetyczna. Problem intencjonalności. M. Scheler – filozofia wartości i człowieka. R. Ingarden – fenomenologia a ontologia świata realnego.

		• Ontologia krytyczna N. Hartmanna. • Egzystencjalizm. M. Heidegger – ontologia fundamentalna jako analityka Dasein i jego czasowości; J. P. Sartre – fenomenologia i dualizm ontologiczny, wolność versus Bóg; K. Jaspers – filozofia egzystencji i transcendentalizm. • Filozofia jako analiza języka – L. Wittgenstein. • Hermeneutyka. Ewolucja od W. Dilthey’a do „późnego” M. Heideggera; hermeneutyka H-G. Gadamera i P. Ricoeura. • Filozofia dialogu i personalizm. E. Levinas, M. Buber, E. Mounier, J. Tischner. • Filozofia analityczna. Kierunki i nurty, główne problemy i stanowiska: G. E. Moore i B. Russell i problem realizmu; W. Quine – naturalizacja epistemologii; P. Strawson – ontologia tego, co indywidualne; W. Sellars i „mit danych”; D. Davidson i zagadnienie schematu pojęciowego; J. McDowell – konceptualizm jako filozofia doświadczenia. • Neomarksizm/Postmarksizm. Szkoła frankfurcka – nowa krytyka kapitalizmu oraz komunistycznego autorytaryzmu; L. Althusser – filozofia i ideologia; S. Žižek – marksizm i psychoanaliza oraz stare dylematy „nowej lewicy”. • Postmodernizm. Krytyka metafizyki, rozumu, języka i podmiotu; relatywizm i pluralizm
9	Literatura	• F. Copleston, Historia filozofii, tom VII, VIII oraz tom IX, Warszawa, wydania z lat: 1989, 1991 i 1995. • E. Gilson, T. Langan, A. A. Maurer, Historia filozofii współczesnej, Warszawa 1979. • T. Gadacz, Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, Kraków 2009. • Filozofia współczesna, (red.) Z. Kuderowicz, tom I–II, Warszawa 2001. • E. Coreth, P. Ehlen, G. Haefner, F. Ricken, Filozofia XX wieku, Kęty 2004. • H. Schnadelbach, Filozofia w Niemczech 1831-1933, Warszawa 1992. • R. Ingarden, Z badań nad filozofią współczesną, Warszawa 1963. • J. Ayer, Filozofia XX wieku, Warszawa 1997. • A. Miś, Filozofia współczesna. Główne nurty, Warszawa 2000
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę o współczesnych poglądach filozoficznych, K_W03, P6U_W, P6S_WG W2, zna zaawansowane argumenty występujące w dyskusjach między współczesnymi filozofiami, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna zaawansowane powiązania między ideami filozoficznymi a współczesną kulturą K_W06, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi zrekonstruować na poziomie zaawansowanym współczesne poglądy filozoficzne na podstawie lektury tekstu źródłowego K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, umie sformułować najważniejsze argumenty występujące w filozofii współczesnej K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi przedstawić w zarysie zależności między współczesną filozofią i

		kulturą K_U08, P6U_U, P6S_UW, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, zachowuje szacunek i krytycyzm wobec pluralizmu współczesnych światopoglądów, K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2, przejawia gotowość do poznawania i analizy nowych idei, K_K03, P6U_K, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W2, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W3, egzamin ustny U3, egzamin ustny K1, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	F. Copleston, Historia filozofii, tom VII, VIII oraz tom IX, Warszawa, wydania z lat: 1989, 1991 i 1995. E. Gilson, T. Langan, A. A. Maurer, Historia filozofii współczesnej, Warszawa 1979. T. Gadacz, Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, Kraków 2009. - Filozofia współczesna, (red.) Z. Kuderowicz, tom I–II, Warszawa 2001. E. Coreth, P. Ehlen, G. Haeffner, F. Ricken, Filozofia XX wieku, Kęty 2004. H. Schnadelbach, Filozofia w Niemczech 1831-1933, Warszawa 1992. R. Ingarden, Z badań nad filozofią współczesną, Warszawa 1963. J. Ayer, Filozofia XX wieku, Warszawa 1997. A. Miś, Filozofia współczesna. Główne nurty, Warszawa 2000
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę o współczesnych poglądach filozoficznych (K_W03, P6U_W, P6S_WG) W2, zna zaawansowane argumenty występujące w dyskusjach między współczesnymi filozofiami (K_W04, P6U_W, P6S_WG) W3, zna zaawansowane powiązania między ideami filozoficznymi a współczesną kulturą (K_W06, P6U_W, P6S_WG) Kompetencje społeczne: K1, zachowuje szacunek i krytycyzm wobec pluralizmu współczesnych światopoglądów (K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK)

7	Zakres tematów	• Wprowadzenie. Kłopoty z cezurą i merytorycznymi „warunkami brzegowymi” filozofii współczesnej. Specyfika i kondycja filozofii w drugiej połowie XIX wieku. • Antymetafizyczny zwrot „po Heglu”: pozytywizm A. Comte’a, empiriokrytycyzm – E. Mach, R. Avenarius; drugi empiryzm brytyjski i utylitaryzm – J. S. Mill. • Filozofia życia. Filozofia życia i kultury W. Diltheya – filozofia jako światopogląd. Filozofia F. Nietzschego: nihilizm, krytyka religii i metafizyki, kwestia moralności i prawdy, życie jako wola mocy. Procesualizm i intuicjonizm H. Bergsona. • Pragmatyzm. C. Peirce – pragmatyzm i realizm. W. James – prawda i metoda, empiryzm radykalny, pluralizm, filozofia religii. J. Dewey – naturalizm, instrumentalizm, aksjologia i filozofia wychowania. • Idealizm brytyjski. H. Bradley i neoheglizm. • Neokantyzm marburski i badeński. H. Rickert, W. Windelband. • Fenomenologia. Psychologizm F. Brentany i wpływ K. Twardowskiego na fenomenologię. Stanowisko E. Husserla – fenomenologia jako filozofia pierwsza, redukcja transcendentna i ejdetyczna. Problem intencjonalności. M. Scheler – filozofia wartości i człowieka. R. Ingarden – fenomenologia a ontologia świata realnego. • Ontologia krytyczna N. Hartmanna. • Egzystencjalizm. M. Heidegger – ontologia fundamentalna jako analityka Dasein i jego czasowości; J. P. Sartre – fenomenologia i dualizm ontologiczny, wolność versus Bóg; K. Jaspers – filozofia egzystencji i transcendentalizm. • Filozofia jako analiza języka – L. Wittgenstein. • Hermeneutyka. Ewolucja od W. Dilthey’a do „późnego” M. Heideggera; hermeneutyka H-G. Gadamera i P. Ricoeura. • Filozofia dialogu i personalizm. E. Levinas, M. Buber, E. Mounier, J. Tischner. • Filozofia analityczna. Kierunki i nurty, główne problemy i stanowiska: G. E. Moore i B. Russell i problem realizmu; W. Quine – naturalizacja epistemologii; P. Strawson – ontologia tego, co indywidualne; W. Sellars i „mit danych”; D. Davidson i zagadnienie schematu pojęciowego; J. McDowell – konceptualizm jako filozofia doświadczenia. • Neomarksizm/Postmarksizm. Szkoła frankfurcka – nowa krytyka kapitalizmu oraz komunistycznego autorytaryzmu; L. Althusser – filozofia i ideologia; S. Žižek – marksizm i psychoanaliza oraz stare dylematy „nowej lewicy”. • Postmodernizm. Krytyka metafizyki, rozumu, języka i podmiotu; relatywizm i pluralizm
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U1, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji K2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Lektura tekstów źródłowych, analiza krytyczna poprzez dyskusję

4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• F. Copleston, Historia filozofii, tom VII, VIII oraz tom IX, Warszawa, wydania z lat: 1989, 1991 i 1995. • E. Gilson, T. Langan, A. A. Maurer, Historia filozofii współczesnej, Warszawa 1979. • T. Gadacz, Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, Kraków 2009. • Filozofia współczesna, (red.) Z. Kuderowicz, tom I–II, Warszawa 2001. • E. Coreth, P. Ehlen, G. Haefner, F. Ricken, Filozofia XX wieku, Kęty 2004. • H. Schnadelbach, Filozofia w Niemczech 1831-1933, Warszawa 1992. • R. Ingarden, Z badań nad filozofią współczesną, Warszawa 1963. • J. Ayer, Filozofia XX wieku, Warszawa 1997. • A. Miś, Filozofia współczesna. Główne nurty, Warszawa 2000
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę o współczesnych poglądach filozoficznych (K_W03, P6U_W, P6S_WG) W2, zna zaawansowane argumenty występujące w dyskusjach między współczesnymi filozofiami (K_W04, P6U_W, P6S_WG) Umiejętności: U1, potrafi zrekonstruować na poziomie zaawansowanym współczesne poglądy filozoficzne na podstawie lektury tekstu źródłowego (K_U02, P6U_U, P6S_UW) U2, umie sformułować najważniejsze argumenty występujące w filozofii współczesnej (K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO) AU3, potrafi przedstawić w zarysie zależności między współczesną filozofią i kulturą (K_U08, P6U_U, P6S_UW, P6S_UU) Kompetencje społeczne: K2, przejawia gotowość do poznawania i analizy nowych idei (K_K03, P6U_K, P6S_KO)
7	Zakres tematów	• Filozofia i jej rozwój poczynsz od drugiej połowy XIX wieku. • Antymetafizyczny zwrot w filozofii po Heglu: A. Comte: początki pozytywizmu; E. Mach, R. Avenarius, empiriokrytycyzm; J. S. Mill oraz główne założenia drugiego empiryzmu brytyjskiego oraz utylitaryzmu. • Filozofia życia i jej najważniejsi reprezentanci. Stanowisko W. Diltheya. Filozofia F. Nietzschego: nihilizm, krytyka religii i metafizyki, kwestia moralności i prawdy, życie jako wola mocy. Bergson: procesualizm i intuicjonizm. • Pragmatyzm. C. Peirce. W. James: empiryzm radykalny, pluralizm, filozofia religii. Naturalizm, instrumentalizm, aksjologia i filozofia wychowania w poglądach J. Deweya. • H. Bradley i neoheglizm. Idealizm brytyjski. • Neokantyzm; szkoły marburska i badeńska (H. Rickert, W. Windelband). • Fenomenologia. Psychologizm F. Brentany i wpływ K. Twardowskiego na fenomenologię. Stanowisko E. Husserla – fenomenologia jako filozofia pierwsza, redukcja transcendentna i ejdetyczna. Problem intencjonalności. M. Scheler – filozofia wartości i człowieka. R. Ingarden

		– fenomenologia a ontologia świata realnego. • N. Hartmann; ontologia krytyczna. • Najważniejsi reprezentanci egzystencjalizmu: M. Heidegger – ontologia fundamentalna jako analityka Dasein i jego czasowości; J. P. Sartre – fenomenologia i dualizm ontologiczny, wolność versus Bóg; K. Jaspers – filozofia egzystencji i transcendentalizm. • L. Wittgenstein; filozofia jako analiza języka. • Hermeneutyka. Ewolucja od W. Dilthey’a do „późnego” M. Heideggera; hermeneutyka H.-G. Gadamera i P. Ricoeura. • Filozofia dialogu i personalizm: E. Levinas, M. Buber, E. Mounier, J. Tischner. • Filozofia analityczna. Kierunki i nurty, główne problemy i stanowiska: G. E. Moore i B. Russell i problem realizmu; W. Quine – naturalizacja epistemologii; P. Strawson – ontologia tego, co indywidualne; W. Sellars i „mit danych”; D. Davidson i zagadnienie schematu pojęciowego; J. McDowell – konceptualizm jako filozofia doświadczenia. • Między neomarksizmem a postmarksizmem. Szkoła frankfurcka – nowa krytyka kapitalizmu oraz komunistycznego autorytaryzmu; L. Althusser – filozofia i ideologia; S. Žižek – marksizm i psychoanaliza oraz stare dylematy „nowej lewicy”. • Postmodernizm. Krytyka metafizyki, rozumu, języka i podmiotu; relatywizm i pluralizm
8	Metody i kryteria oceniania	oceniana jest aktywność i jakość wypowiedzi podczas dyskusji

Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów są dostępne w systemie USOS.

Filozofia nowożytna: 10 ECTS; WY 45h, KW 60h

1	Nazwa	Filozofia nowożytna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 45h, konwersatorium 60 h, 3,5 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 120h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 4 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 90h Przygotowanie się do egzaminu 90h Łączna liczba godzin niekontaktowych 180h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 6 Sumaryczna liczba punktów ECTS 10
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W3, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W4, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W5, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W6, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W7, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U1, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U3, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K1, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K2, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna
7	Wymagania wstępne	wiedza z zakresu historii filozofii starożytnej i średniowiecznej.
8	Opis	Zagadnienia, które są podejmowane podczas kursu: • Filozofia Renesansu (XV-XVI w.) • Stulecie kartezjańskie (XVII w.) • Oświecenie (XVIII w.) • Niemiecka filozofia klasyczna (lata 80-te w. XVIII - 30-te w. XIX) • Pozytywizm (A. Comte, J. S. Mill, H. Spencer) • Filozofia egzystencji S. Kierkegaarda

		- Filozofia A. Schopenhauera - Filozofia L. Feuerbacha - Materializm dialektyczny K. Marksa i F. Engelsa
9	Literatura	Z. Kuderowicz, Filozofia nowożytnej Europy, PWN, Warszawa 1989. J. Migasiński, Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy, Wydawnictwo Stentor, Warszawa 2011. F. Copleston, Historia filozofii, Instytut Wydawniczy PAX, t. 3, Warszawa 2001, t. 4, Warszawa 1995, t. 5, Warszawa 1997, t. 6, Warszawa 1996, t. 7, Warszawa 1995, t. 8, Warszawa 1989 - Francis Bacon, Novum Organum, tłum. J. Wikarjak, PWN, Poznań 1961, Przedmowa oraz Ks. I. - Francis Bacon, O postępie nauk boskich i ludzkich, w: Kazimierz Leśniak, Bacon, WP, Warszawa 1961 s. 121-133. - René Descartes, Rozprawa o metodzie, tłum. W. Wojciechowska, Warszawa 1981, cz. I-IV. - René Descartes, Medytacje o pierwszej filozofii, tłum. M. i K. Ajdukiewiczowie, PWN, Warszawa 1958, Medytacja I, II. - Blaise Pascal, Myśli, tłum. T. Żeleński (Boy), PAX, Warszawa 1989, rozdz. I: Miejsce człowieka w naturze. Dwie nieskończoności, Dział II.3. Nieskończoność – nicłość. Zakład. - Thomas Hobbes, Lewiatan, czyli materia, forma i władza państwa kościelnego i świeckiego, tłum. Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1954, cz. I, rozdz. XIII, XIV, XV. - Benedykt Spinoza, Etyka, tłum. I. Myśliński, na nowo oprac. L. Kołakowski, PWN, Warszawa 2008, cz. I: O Bogu. - Gottfried Wilhelm Leibniz, Monadologia, w: tenże, Wyznanie wiary filozofa, tłum. S. Cichowicz i in., PWN, Warszawa 1969. - John Locke, Rozważania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. B. Gawecki, przekład przejrzał Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1955, ks. II. - Georg Berkeley, Traktat o zasadach poznania ludzkiego, tłum. J. Leszczyński, PWN, Warszawa 1956, Cz. I, pkt 1-38. - David Hume, Badania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. J. Łukasiewicz, K. Twardowski, PWN, Warszawa 1977, - Jean Le Rond d'Alembert, Wstęp do Encyklopedii, tłum. J. Hartwig, PWN, Warszawa 1954. - Denis Diderot, Wybór pism filozoficznych, tłum. J. Rogoziński, J. Hartwig, Warszawa 1953. - Jean Jacques Rousseau, Trzy rozprawy z filozofii społecznej, tłum. H. Elzenberg, PWN, Warszawa 1956.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu kolejne okresy filozofii nowożytnej: renesans, wiek XVII, oświecenie, filozofia XIX w. do lat 60-tych. K_W01, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną: humanizm, renesans, racjonalizm, empiryzm, krytycyzm, monizm, dualizm, pluralizm, idealizm, materializm, pozytywizm. K_W02, K_W04, P6U_W, P6S_WG

		W3, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie stanowiska filozoficzne w okresie nowożytnym, zwłaszcza trudności związane z podmiotowym punktem wyjścia w filozofii Kartezjusza. K_W03, P6U_W, P6S_WG. W4, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie historyczną zmienność pojęć filozoficznych, np. rezygnację z metafizycznego rozumienia idei na rzecz epistemologicznego w myśli nowożytnej. K_W04, P6U_W, P6S_WG. W5, zna w zaawansowanym stopniu poglądy myślicieli renesansowych w kręgu platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu i patrystyki, przedstawicieli renesansowej filozofii przyrody i filozofii polityki, metodologię Bacona i Descartesa, systemy metafizyczne XVII w. (Descartes, Malebranche, Hobbes, Spinoza, Leibniz), reprezentantów oświecenia (Locke, Berkeley, Hume, d'Alembert, Diderot, Holbach, La Mettrie, Condillac, Wolff), filozofię krytyczną Kanta, pokantowskie systemy metafizyczne (Fichte, Schelling, Hegel, Schopenhauer), materializm (Feuerbach, Marks), pierwszy pozytywizm (Comte, Mill, Spencer), filozofię egzystencji Kierkegaarda. K_W01, K_W03, P6U_W, P6S_WG. W6, zna w zaawansowanym stopniu metody analizy i interpretacji tekstu filozoficznego. K_W06, P6U_W, P6S_WG. W7, zna w zaawansowanym stopniu zasady publikacji tekstu naukowego oraz zasady ochrony własności intelektualnej K_W12, P6U_W, P6S_WK. Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii nowożytnej. K_U02, P6U_U, P6S_UW. U2, potrafi merytorycznie argumentować, wykorzystując poglądy filozofów nowożytnych. K_U06, P6U_U, P6S_UK. U3, potrafi przygotować pracę pisemną z zakresu filozofii nowożytnej na podstawie źródeł i opracowań. K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK. Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy filozoficznej oraz do jej uzupełniania i korekty. K_K01, P6U_K, P6S_KK. K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, zwłaszcza w dziedzinie filozoficznej. K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny

		W4, egzamin ustny W5, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Z. Kuderowicz, Filozofia nowożytnej Europy, PWN, Warszawa 1989. • J. Migasiński, Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy, Wydawnictwo Stentor, Warszawa 2011. • F. Copleston, Historia filozofii, Instytut Wydawniczy PAX, t. 3, Warszawa 2001, t. 4, Warszawa 1995, t. 5, Warszawa 1997, t. 6, Warszawa 1996, t. 7, Warszawa 1995, t. 8, Warszawa 1989 • Francis Bacon, Novum Organum, tłum. J. Wikarjak, PWN, Poznań 1961, Przedmowa oraz Ks. I. • Francis Bacon, O postępie nauk boskich i ludzkich, w: Kazimierz Leśniak, Bacon, WP, Warszawa 1961 s, 121-133. • René Descartes, Rozprawa o metodzie, tłum. W. Wojciechowska, Warszawa 1981, cz. I-IV. • René Descartes, Medytacje o pierwszej filozofii, tłum. M. i K. Ajdukiewiczowie, PWN, Warszawa 1958, Medytacja I, II. • Blaise Pascal, Myśli, tłum. T. Żeleński (Boy), PAX, Warszawa 1989, rozdz. I: Miejsce człowieka w naturze. Dwie nieskończoności, Dział II.3. Nieskończoność – nicość. Zakład. • Thomas Hobbes, Lewiatan, czyli materia, forma i władza państwa kościelnego i świeckiego, tłum. Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1954, cz. I, rozdz. XIII, XIV, XV. • Benedykt Spinoza, Etyka, tłum. I. Myśliński, na nowo oprac. L. Kołakowski, PWN, Warszawa 2008, cz. I: O Bogu. • Gottfried Wilhelm Leibniz, Monadologia, w: tenże, Wyznanie wiary filozofa, tłum. S. Cichowicz i in., PWN, Warszawa 1969. • John Locke, Rozważania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. B. Gawęcki, przekład przejrzał Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1955, ks. II. • Georg Berkeley, Traktat o zasadach poznania ludzkiego, tłum. J. Leszczyński, PWN, Warszawa 1956, Cz. I, pkt 1-38. • David Hume, Badania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. J. Łukasiewicz, K. Twardowski, PWN, Warszawa 1977, • Jean Le Rond d'Alembert, Wstęp do Encyklopedii, tłum. J. Hartwig, PWN, Warszawa 1954. • Denis Diderot, Wybór pism filozoficznych, tłum. J. Rogoziński, J. Hartwig, Warszawa 1953. • Jean Jacques Rousseau, Trzy rozprawy z filozofii społecznej, tłum. H. Elzenberg, PWN, Warszawa 1956.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu kolejne okresy filozofii nowożytnej: renesans, wiek XVII, oświecenie, filozofia XIX w. do lat 60-tych. K_W01, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną: humanizm, renesans, racjonalizm, empiryzm, krytycyzm, monizm,

		dualizm, pluralizm, idealizm, materializm, pozytywizm. K_W02, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie stanowiska filozoficzne w okresie nowożytnym, zwłaszcza trudności związane z podmiotowym punktem wyjścia w filozofii Kartezjusza. K_W03, P6U_W, P6S_WG. W4, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie historyczną zmienność pojęć filozoficznych, np. rezygnację z metafizycznego rozumienia idei na rzecz epistemologicznego w myśli nowożytnej. K_W04, P6U_W, P6S_WG. W5, zna w zaawansowanym stopniu poglądy myślicieli renesansowych w kręgu platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu i patrystyki, przedstawicieli renesansowej filozofii przyrody i filozofii polityki, metodologię Bacona i Descartesa, systemy metafizyczne XVII w. (Descartes, Malebranche, Hobbes, Spinoza, Leibniz), reprezentantów oświecenia (Locke, Berkeley, Hume, d'Alembert, Diderot, Holbach, La Mettrie, Condillac, Wolff), filozofię krytyczną Kanta, pokantowskie systemy metafizyczne (Fichte, Schelling, Hegel, Schopenhauer), materializm (Feuerbach, Marks), pierwszy pozytywizm (Comte, Mill, Spencer), filozofię egzystencji Kierkegaarda. K_W01, K_W03, P6U_W, P6S_WG. Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy filozoficznej oraz do jej uzupełniania i korekty. K_K01, P6U_K, P6S_KK. K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, zwłaszcza w dziedzinie filozoficznej. K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	- Filozofia Renesansu (XV-XVI w.). Odrodzenie platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu, patrystyki. - Renesansowa filozofia przyrody (H. Cardano, B. Telesio, T. Campanella, G. Bruno, L. da Vinci, G. Galileusz). Filozofia polityki (N. Machiavelli). Metodologia przyrodoznawstwa (F. Bacon). - Stulecie kartezjańskie (XVII w.). Podmiotowy paradygmat filozofowania (R. Descartes). Metoda. Kartezjańskie drzewo wiedzy. Ordo cognoscendi a ordo essendi. Dualizm metafizyczny. Porządek rozumu i porządek serca w filozofii Pascala. Zagadnienie metody i substancji w filozofii T. Hobbesa, B. Spinozy, N. Malebranche'a, G. W. Leibniza. - Oświecenie (XVIII w.). Empiryzm brytyjski (J. Locke, G. Berkeley, D. Hume. Deizm (J. Toland). Liberalizm (J. Locke). Sensualizm (E. B. de Condillac). Encyklopedia czyli słownik rozumowany nauk, sztuk i rzemiosł (wstęp – D'Alembert). Warianty materializmu (J. O. La Mettrie, D. Diderot, P. Holbach. C. A. Helvetius). Deizm i ateizm. Filozofia społeczna (Ch. Montesquieu, J. J. Rousseau). - Metafizyka dualistyczna (Ch. Wolff). Koncepcja procesu dziejowego (G. W. Lessing, J. G. Herder). Deizm i panteizm.
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W3, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W4, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W5, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W6, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W7, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U1, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U3, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K1, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna
3	Metody dydaktyczne	wykład informacyjny, wykład problemowy, praca z tekstem, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• I. KANT (część I). Problem metafizyki, przewrót kopernikański, sądy, struktura podmiotu. I. Kant, Krytyka czystego rozumu, W-wa 1957, t. I, s. 7-90, 93-137. • I. KANT (część II). Zmysłowość a intelekt i jego czyste pojęcia. Jedność apercepcji i schematy wyobraźni transcendentalnej. I. Kant, Krytyka czystego rozumu, W-wa 1957, t. I, s. 138-183 oraz paragraf ze s. 420-450 + Prolegomena, W-wa 1993 - całość (dla łatwiejszego zrozumienia pierwszej Krytyki). • I. KANT (część III). Krytyka roszczeń rozumu teoretycznego, idee regulatywne, imperatyw kategoryczny i postulaty rozumu praktycznego – I. Kant, Krytyka czystego rozumu, W-wa 1957, t. II, s. 3-48, 539-576; I. Kant, Uzasadnienie metafizyki moralności, W-wa 1953, s. 3-50, 86-110; I. Kant, Krytyka praktycznego rozumu, W-wa 1972, s. 175-233. • J. G. FICHTE. Transcendentalizm jako metafizyka podmiotu. Problem wiedzy i wolności. J. G. Fichte, Teoria wiedzy, t. I, W-wa 1996, s. 467-499, 83-124, 269-314. • F. W. J. SCHELLING. Struktura Absolutu jako podstawy wiedzy i rzeczywistości. Rola oglądu intelektualnego. F. W. J. Schelling, System idealizmu transcendentalnego, tłum. K. Krzemieniowa, W-wa 1979, s. 37-57; F. W. J. Schelling, Ogląd intelektualny i Absolut, System tożsamości i miejsce w nim... (w:) R. Panasiuk, Schelling, W-wa 1987. • G. W. F. HEGEL (część I). Dialektyczny idealizm jako metafizyka absolutnego podmiotu. Nauka o doświadczeniach świadomości Ducha. G. W. F. Hegel, Fenomenologia ducha, t. I, W-wa 1963, "Przedmowa", s.

		7-35. • G. W. F. HEGEL (część II). Logika jako metafizyka bycia Bytu. G. W. F. Hegel, Nauka logiki, t. I, W-wa 1967, s. 31-135. • G. W. F. HEGEL (część III). Duch obiektywny i wiedza absolutna jako kultura intelektualna człowieka. Wolność i historia. G. W. F. Hegel, Encyklopedia nauk filozoficznych, W-wa 1990, s. 495-556, s. 557-584; G. W. F. Hegel, Wykłady z filozofii dziejów, t. I, W-wa 1958, s. 3-119, 154-166. • LEWICA HEGLOWSKA (część I). A. Cieszkowski - filozofia czynu i elementy irracjonalne w ramach heglowskiej metody: Prolegomena do historiozofii, W-wa 1972, s. 3-31; L. Feuerbach - zagadnienie alienacji religijnej. Naturalizm i antropologia filozoficzna: O istocie chrześcijaństwa, W-wa 1959, s. 39-103; • LEWICA HEGLOWSKA (część II). M. Stirner - indywidualizm i egoizm, krytyka państwa i utylitaryzmu: Jedyny i jego własność, W-wa 1995, s. 3-15, 181-247, 435-440; K. Marks - interpretacja heglizmu: teoria alienacji pracy, rzeczywistość społeczna i jej świadomość: Przyczynek do krytyki heglowskiej filozofii prawa. Wstęp + Rękopisy ekonomiczno-filozoficzne z 1844: [Praca wyobcowana] (w:) K. Marks, F. Engels, Dzieła, t. I, W-wa 1962; Tezy o Feuerbachu, (w:) K. Marks, F. Engels, Dzieła, t. III, W-wa 1962. • A. SCHOPENHAUER. Wola i podmiotowe przedstawienie zjawisk świata. Wolność a sztuka i asceza. A. Schopenhauer, Świat jako wola i przedstawienie, W-wa 1994/95, t. I, s. 30-164; t. II, s. 629-640. A. Schopenhauer, O wolności ludzkiej woli (całość). • S. KIERKEGAARD. Stosunek do filozofii, podmiotowość ludzka i egzystencjalny paradoks wiary. Problem wolności. S. Kierkegaard, Okruchy filozoficzne, W-wa 1988, s. 44-65; Bojaźń i drżenie, W-wa 1982, s. 23-137. • A. COMTE. Program nowożytnej filozofii pozytywistycznej. Argumenty przeciwko metafizyce. A. Comte, Rozprawa o duchu filozofii pozytywnej, W-wa 1973, s. 4-54. Literatura uzupełniająca: • Z. Kuderowicz, Filozofia nowożytnej Europy, W-wa 1989. • O. Höffe, Immanuel Kant, W-wa 1995. • Z. Kuderowicz, Fichte, W-wa 1986. • J. Piórczyński, Wolność człowieka i Bóg. Studium filozofii F. W. J. Schellinga, W-wa 1999. • M. J. Siemek, Idea transcendentalizmu u Fichtego i Kanta, W-wa 1977. • M. J. Siemek, Wykłady z klasycznej filozofii niemieckiej, W-wa 2011. • R. Panasiuk, Schelling, W-wa 1987. • M. Żelazny, Hegłowska filozofia Ducha, W-wa 2000. • A. Kojeve, Wstęp do wykładów o Heglu, W-wa 1999. • M. J. Siemek, Hegel i filozofia, W-wa 1998. • P. Sikora, Perspektywy filozofii Istnienia: Hegel - Heidegger, Toruń 2007. • R. Panasiuk, Feuerbach, W-wa 1981. • R. Panasiuk, Lewica heglowska, W-wa 1969. • L. Kołakowski, Główne nurty marksizmu, Londyn 1988, rozdz. 1-8. • A. Walicki, Marksizm i skok do królestwa wolności. Dzieje komunistycznej utopii, W-wa 1996. • J. Garewicz, Schopenhauer, W-wa 2000. • B. Skarga, Comte, W-wa 1977. • K. Toeplitz, Kierkegaard, W-wa 1980.
--	--	--

		F. Copleston, Historia filozofii, t. VI, t. VII, W-wa 1995, 1996.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W2, zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną: humanizm, renesans, racjonalizm, empiryzm, krytycyzm, monizm, dualizm, pluralizm, idealizm, materializm, pozytywizm. K_W02, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie stanowiska filozoficzne w okresie nowożytnym, zwłaszcza trudności związane z podmiotowym punktem wyjścia w filozofii Kartezjusza. K_W03, P6U_W, P6S_WG. W4, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie historyczną zmienność pojęć filozoficznych, np. rezygnację z metafizycznego rozumienia idei na rzecz epistemologicznego w myśli nowożytnej. K_W04, P6U_W, P6S_WG. W5, zna w zaawansowanym stopniu poglądy myślicieli renesansowych w kręgu platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu i patrystyki, przedstawicieli renesansowej filozofii przyrody i filozofii polityki, metodologię Bacona i Descartesa, systemy metafizyczne XVIII w. (Descartes, Malebranche, Hobbes, Spinoza, Leibniz), reprezentantów oświecenia (Locke, Berkeley, Hume, d'Alembert, Diderot, Holbach, La Mettrie, Condillac, Wolff), filozofię krytyczną Kanta, pokantowskie systemy metafizyczne (Fichte, Schelling, Hegel, Schopenhauer), materializm (Feuerbach, Marks), pierwszy pozytywizm (Comte, Mill, Spencer), filozofię egzystencji Kierkegaarda. K_W01, K_W03, P6U_W, P6S_WG. W6, zna w zaawansowanym stopniu metody analizy i interpretacji tekstu filozoficznego. K_W06, P6U_W, P6S_WG. W7, zna w zaawansowanym stopniu zasady publikacji tekstu naukowego oraz zasady ochrony własności intelektualnej K_W12, P6U_W, P6S_WK. Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii nowożytnej. K_U02, P6U_U, P6S_UW. U2, potrafi merytorycznie argumentować, wykorzystując poglądy filozofów nowożytnych. K_U06, P6U_U, P6S_UK. U3, potrafi przygotować pracę pisemną z zakresu filozofii nowożytnej na podstawie źródeł i opracowań. K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK. Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy filozoficznej oraz do jej uzupełniania i korekty. K_K01, P6U_K, P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, zwłaszcza w dziedzinie filozoficznej. K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK

7	Zakres tematów	• Empiryzm metodologiczny F. Bacona (teoria idoli, obserwacja, eksperyment, indukcja eliminacyjna). • Racjonalizm metodologiczny R. Descartesa (sceptycyzm metodyczny, intuicja intelektualna, dedukcja) • Zagadnienie substancji w filozofii R. Descartesa (res cogitans, res extensa, funkcja Boga w metafizyce i epistemologii). • Hierarchia wartości według B. Pascala. Zakład Pascala. • Koncepcja umowy społecznej według T. Hobbesa. • Deus sive natura w filozofii B. Spinozy. • Koncepcja monady w filozofii G. W. Leibniza. • Polemika J. Locke’a z natywizmem. Empiryzm genetyczny. • Przedmiot ludzkiego poznania według G. Berkeley’a. • Wątki sceptyczne w filozofii D. Hume’a. • Filozofia a nauki szczegółowe w ujęciu d’Alemberta. • Interpretacja natury w filozofii D. Diderota. • Stan natury i stan społeczny w ujęciu młodego J. J. Rousseau • Idealizm transcendentálny I. Kanta. Krytyka metafizyki dogmatycznej i perspektywy • metafizyki krytycznej (metafizyki przyrodoznawstwa i metafizyki moralności). • Filozofia J. G. Fichtego jako teoria wiedzy. • Filozofia F. W. J. Schellinga jako idealny realizm. • Idealizm dialektyczny (absolutny) G. W. F. Hegla. • Woluntarystyczna metafizyka A. Schopenhauera. • Materializm mechanistyczny L. Feuerbacha. • Materializm dialektyczny i historyczny (K. Marks, L. Engels. • Filozofia wiary S. Kierkegaarda. Fenomenologia stadiów życia. • Pozytywizm (A. Comte, J. S. Mill, H. Spencer).
8	Metody i kryteria oceniania	ocena aktywności na konwersatorium, ocena udziału w dyskusji, ocena pracy pisemnej

Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów są dostępne w systemie USOS

Filozofia polska: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia polska
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 3h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 15h Przygotowanie się do egzaminu 12h Łączna liczba godzin niekontaktowych 27h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,9 Sumaryczna liczba punktów ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W4, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W5, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem wykładu jest syntetyczne zaprezentowanie polskich orientacji filozoficznych i ich powiązań z myślą europejską. Po historycznym przeglądzie stanowisk i wskazaniu na ich kontynuacje przyjęty jest problemowy tok wykładu. Szczególna uwaga zwracana jest na prekursorskie wątki obecne w polskiej myśli (konceptcja prawa natury, problemy twórczości i tolerancji, rola socynianizmu w kulturze europejskiej). Maksymalizm filozoficzny pierwszej połowy XIX wieku omawiany jest w kontekście myśli niemieckiej i francuskiej, wskazane jest jego znaczenie dla polskiej kultury. Podkreślana jest rola Kazimierza Twardowskiego i utworzonej przez niego szkoły lwowsko-warszawskiej. Pluralizm stanowisk w okresie dwudziestolecia międzywojennego omawiany jest na tle przemian instytucjonalnych (nowe ośrodki uniwersyteckie, czasopisma i zjazdy filozoficzne). Orientacje okresu powojennego (marksizm, warszawska szkoła historyków idei, filozofia analityczna, fenomenologia, neotomizm, poznańska szkoła metodologiczna, Elzenberg i kontynuatorzy) zaprezentowane są w kontekście przemian społeczno-politycznych. Wspomniane są zjazdy filozoficzne, czasopisma i działalność towarzystw naukowych. Wykład kończy się krótkim przedstawieniem lubelskich filozofów i wskazaniem na problemy, wobec których stoi filozofia XXI wieku.

9	Literatura	• Ryszard Palacz, Wybór tekstów filozofów polskich, Zielona Góra 2002. • Witold Mackiewicz, Wprowadzenie, w: Polska filozofia powojenna, red. tenże, t. 1, Warszawa 2001, s. 41-74. • Zofia Majewska, Autoportrety Polaków i automodele filozofii polskiej w wiekach od XV do XIX, w: Duch filozofii, red. Honorata Jakuszko, Jadwiga Mizińska, Lublin 2005, s. 113-132. • Zofia Majewska, Przyczynek do dziejów pojęcia twórczości w filozofii polskiej, "Lumen Poloniae", nr 1, 2009, s. 27-40. • Zofia Majewska, Filozofia słowiańska jako filozofia uniwersalna, "Wschodni Rocznik Humanistyczny", t. VI, 2009, s. 199-216. • Jan Skoczyński, Jan Woleński, Historia filozofii polskiej, Kraków 2010, rozdz. IX, X, XII. • Encyklopedia filozofii polskiej, t. 1-2, Lublin 2011 • Markowski M, Burydanizm w Polsce w okresie przedkopernikańskim,, Wrocław 1971 • Filozofia w Polsce, Słownik pisarzy, Wrocław 1971 • Głąbik Cz, Człowiek i historia. Studium koncepcji filozoficznej Stefana Pawlickiego, Warszawa 1973 • Janeczek S, Edukacja oświeceniowa a szkoła tradycyjna, Lublin 2008 • Janeczek S. Portrety polskich filozofów i historyków filozofii XX wieku, Lublin 2005
10	Efekty uczenia się	W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce filozofii polskiej w systemie nauk, a jednocześnie jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną K_W01 P6U_W P6S_WG, P6S_WK W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozoficzną charakterystyczną dla filozofii polskiej K_W02, P6U_W P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w filozofii polskiej, w zasadniczych okresach jej funkcjonowania K_W03 P6U_W P6S_WG W4, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologię z zakresu filozofii polskiej K_W05 P6U_W P6S_WG W5, zna i rozumie filozoficzne podstawy kultury polskiej oraz rolę idei filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury polskiej, K_W10 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii polskiej K_U02, P6U_U P6S_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U P6S_UW U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze, K_U09 P6U_U P6S_UW

		Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego i polskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne w Polsce K_K02 P6U_K P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04, P6U_K P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W4, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W5, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Ryszard Palacz, Wybór tekstów filozofów polskich, Zielona Góra 2002. • Witold Mackiewicz, Wprowadzenie, w: Polska filozofia powojenna, red. tenże, t. 1, Warszawa 2001, s. 41-74. • Zofia Majewska, Autoportrety Polaków i automodele filozofii polskiej w wiekach od XV do XIX, w: Duch filozofii, red. Honorata Jakuszko, Jadwiga Mizińska, Lublin 2005, s. 113-132. • Zofia Majewska, Przyczynek do dziejów pojęcia twórczości w filozofii polskiej, "Lumen Poloniae", nr 1, 2009, s. 27-40. • Zofia Majewska, Filozofia słowiańska jako filozofia uniwersalna, "Wschodni Rocznik Humanistyczny", t. VI, 2009, s. 199-216. • Jan Skoczyński, Jan Woleński, Historia filozofii polskiej, Kraków 2010, rozdz. IX, X, XII. • Encyklopedia filozofii polskiej, t. 1-2, Lublin 2011 • Markowski M, Burydanizm w Polsce w okresie przedkopernikańskim,, Wrocław 1971 • Filozofia w Polsce, Słownik pisarzy, Wrocław 1971 • Głębik Cz, Człowiek i historia. Studium koncepcji filozoficznej Stefana Pawlickiego, Warszawa 1973 • Janeczka S, Edukacja oświeceniowa a szkoła tradycyjna, Lublin 2008 • Janeczka S. Portrety polskich filozofów i historyków filozofii XX wieku,

		Lublin 2005
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce filozofii polskiej w systemie nauk, a jednocześnie jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K-W01; P6U-W; W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozoficzną charakterystyczną dla filozofii polskiej, K-W02, P6-UW W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w filozofii polskiej, w zasadniczych okresach jej funkcjonowania, P6-UW W4, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologię z zakresu filozofii polskiej, KW_05, P6_UW W5, zna i rozumie filozoficzne podstawy kultury polskiej oraz rolę idei filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury polskiej, K_W10, P6_10 Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii polskiej, K_U02, P6U_U U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze, K_U09, P6U_U Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do Uświadamiania sobie i innym europejskiego i polskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne w Polsce, K-K02, P6_UK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem, K_K04, P6_UK
7	Zakres tematów	• Od Witelona Ślązaka do Mikołaja Kopernika • Znaczenie polskiej myśli politycznej i koncepcja prawa narodów (Stanisław ze Skarbimierza, Pawle Włodkowic) • Polskie ośrodki Uniwersyteckie i Akademickie od średniowiecza do czasów współczesnych • polskie spory z husytyzmem • Komisja Edukacji Narodowej • mesjanizm polski • filozofia czynu • polska myśl etyczna • szkoła Lwowsko-Warszawska • fenomenologia polska

		współczesne nurty filozofii polskiej
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie ustne

Seminarium licencjackie (1, 2): 5 ECTS; SM 30h

1	Nazwa	Seminarium licencjackie (informacje ogólne)
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Seminarium 30h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 100 Przygotowanie się do zaliczenia 17 Łączna liczba godzin niekontaktowych 117 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 3,9 Sumaryczna liczba punktów ECTS (Seminarium 1,2) 10
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna W2, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna W3, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna U1, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna U2, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna U3, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna K1, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna K2, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna K3, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Cel zajęć: przyswojenie przez studentów zasad warsztatu i metodyki pracy dyplomowej, przeprowadzenie badań własnych, opracowanie rozdziałów pracy. Celem seminarium jest również przygotowanie – w drodze grupowej dyskusji oraz indywidualnych konsultacji z promotorem – pracy licencjackiej.
9	Literatura	Literatura do przedmiotu ustalana jest indywidualnie w przypadku każdego prowadzącego seminarium i tematu pracy licencjackiej.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, ma w zaawansowanym stopniu uporządkowaną wiedzę ogólną i szczegółową z zakresu zagadnień stanowiących przedmiot seminarium, w tym najnowszych osiągnięć, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, P6U_W, P6S_WG W2, ma wiedzę na temat poprawnych sposobów argumentacji przy uzasadnianiu formułowanych poglądów; dysponuje w zaawansowanym stopniu wiedzą na temat metod analizy różnorodnych elementów kultury K_W06, K_W05, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W3, zna zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_W12, K_W13, P6U_W, P6S_WK

		Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje, stosownie do problematyki seminarium K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi postawić problem teoretyczny, dokonać jego analizy, sformułować jego rozwiązanie, poddać pod dyskusję, we współpracy z promotorem i innymi uczestnikami seminarium – stosownie do problematyki seminarium K_U04, K_U13, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO, P6S_K U3, potrafi przedstawić wyniki swoich badań w wystąpieniach ustnych oraz pracach pisemnych, w tym w pracy licencjackiej, K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji; docenia wartość pracy grupowej K_K01, P6U_K, P6S_KK K2, akceptuje potrzebę przestrzegania prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_K05, P6U_K, P6S_KR K3, docenia oraz rozumie wartość i potrzebę przyjmowania postaw zindywidualizowanych i twórczych oraz promujących przedsiębiorczość K_K02, K_K06, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów są dostępne w systemie USOS.
Sylabusy seminariów realizowanych w semestrze zimowym 2020/21 są udostępnione w systemie USOS.

Język obcy nowożytny: 8 ECTS; KW 120h

1	Nazwa	Język obcy nowożytny
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 120h, 4 ECTS Konsultacje i egzamin 2h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 122h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 4 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 60 Przygotowanie się do egzaminu 60 Łączna liczba godzin niekontaktowych 120 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 4 Sumaryczna liczba punktów ECTS 8
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. U1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K2, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja.
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Program obejmuje kształcenie języka obcego w zakresie języka ogólnego C1 i języka specjalistycznego B2. Podczas zajęć rozwijane są sprawności aktywne: mówienie oraz rozumienie tekstu słuchanego, natomiast w domu czynności bierne, jak pisanie i rozumienie tekstu czytanego, także samodzielnie ćwiczona i utrwalana jest gramatyka wcześniej wyjaśniona podczas zajęć. W ramach modułu języka specjalistycznego studenci samodzielnie wyszukują interesujące ich teksty, przygotowują terminologię oraz pisemne tłumaczenie. Czasami, zamiast tłumaczenia, studenci przygotowują projekt zespołowy, np. wystawa, debata, prezentacja, itp.

9	Literatura	Podręcznik właściwy dla danego języka obcego. Literatura specjalistyczna z zasobów biblioteki WFiS oraz Biblioteki Głównej UMCS, a także z profesjonalnych źródeł internetowych
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, Zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną występującą w wybranym języku obcym K_W03, P6U_W P6S_WG, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi komunikować się w zakresie filozofii w wybranym języku obcym, zgodnie z wymaganiami dla poziomu B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego K_U11, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, potrafi dbać o swój rozwój oraz ma świadomość potrzeby uczenia się przez całe życie - K_K01, P6U_K P6S_KK K2, pracuje w zespole - K_K03, P6U_K, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	–
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. U1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K2, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja.
3	Metody dydaktyczne	• Praca z podręcznikiem • Praca na materiałach źródłowych. • Dyskusja. • Opowiadanie, opis.
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne

		uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	Podręcznik właściwy dla języka. Literatura specjalistyczna z zasobów biblioteki WFIS oraz Biblioteki Głównej UMCS, a także z profesjonalnych źródeł internetowych
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, Zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną występującą w wybranym języku obcym K_W03, P6U_W P6S_WG, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi komunikować się w zakresie filozofii w wybranym języku obcym, zgodnie z wymaganiami dla poziomu B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego K_U11, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, potrafi dbać o swój rozwój oraz ma świadomość potrzeby uczenia się przez całe życie - K_K01, P6U_K P6S_KK K2, pracuje w zespole - K_K03, P6U_K, P6S_KO
7	Zakres tematów	Podczas zajęć rozwijane są sprawności aktywne: mówienie oraz rozumienie tekstu słuchanego, natomiast w domu czynności bierne, jak pisanie i rozumienie tekstu czytanego, także samodzielnie ćwiczona i utrwalana jest gramatyka wcześniej wyjaśniona podczas zajęć. W ramach modułu języka specjalistycznego studenci samodzielnie wyszukują interesujące ich teksty, przygotowują terminologię oraz pisemne tłumaczenie. Czasami, zamiast tłumaczenia, studenci przygotowują projekt zespołowy, np. wystawa, debata, prezentacja, itp.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena wypowiedzi ustnej Ocena wypowiedzi pisemnej Ocena aktywności na zajęciach Testy sprawdzające wiedzę

Język obcy nowożytny II: 4 ECTS; KW 60h

1	Nazwa	Język obcy nowożytny
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 60h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 2h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 62h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30 Przygotowanie się do egzaminu 30 Łączna liczba godzin niekontaktowych 60 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2 Sumaryczna liczba punktów ECTS 4
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. U1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K2, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja.
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Program obejmuje kształcenie języka obcego w zakresie języka ogólnego C1 i języka specjalistycznego B2. Podczas zajęć rozwijane są sprawności aktywne: mówienie oraz rozumienie tekstu słuchanego, natomiast w domu czynności bierne, jak pisanie i rozumienie tekstu czytanego, także samodzielnie ćwiczona i utrwalana jest gramatyka wcześniej wyjaśniona podczas zajęć. W ramach modułu języka specjalistycznego studenci samodzielnie wyszukują interesujące ich teksty, przygotowują terminologię oraz pisemne tłumaczenie. Czasami, zamiast tłumaczenia, studenci przygotowują projekt zespołowy, np. wystawa, debata, prezentacja, itp.

9	Literatura	Podręcznik właściwy dla danego języka obcego. Literatura specjalistyczna z zasobów biblioteki WFiS oraz Biblioteki Głównej UMCS, a także z profesjonalnych źródeł internetowych
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, Zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną występującą w wybranym języku obcym K_W03, P6U_W P6S_WG, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi komunikować się w zakresie filozofii w wybranym języku obcym, zgodnie z wymaganiami dla poziomu B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego K_U11, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, potrafi dbać o swój rozwój oraz ma świadomość potrzeby uczenia się przez całe życie - K_K01, P6U_K P6S_KK K2, pracuje w zespole - K_K03, P6U_K, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	–
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. U1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K1, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. K2, Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych; sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja.
3	Metody dydaktyczne	• Praca z podręcznikiem • Praca na materiałach źródłowych. • Dyskusja. • Opowiadanie, opis.
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne

		uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	Podręcznik właściwy dla języka. Literatura specjalistyczna z zasobów biblioteki WFIS oraz Biblioteki Głównej UMCS, a także z profesjonalnych źródeł internetowych
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, Zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną występującą w wybranym języku obcym K_W03, P6U_W P6S_WG, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi komunikować się w zakresie filozofii w wybranym języku obcym, zgodnie z wymaganiami dla poziomu B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego K_U11, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, potrafi dbać o swój rozwój oraz ma świadomość potrzeby uczenia się przez całe życie - K_K01, P6U_K P6S_KK K2, pracuje w zespole - K_K03, P6U_K, P6S_KO
7	Zakres tematów	Podczas zajęć rozwijane są sprawności aktywne: mówienie oraz rozumienie tekstu słuchanego, natomiast w domu czynności bierne, jak pisanie i rozumienie tekstu czytanego, także samodzielnie ćwiczona i utrwalana jest gramatyka wcześniej wyjaśniona podczas zajęć. W ramach modułu języka specjalistycznego studenci samodzielnie wyszukują interesujące ich teksty, przygotowują terminologię oraz pisemne tłumaczenie. Czasami, zamiast tłumaczenia, studenci przygotowują projekt zespołowy, np. wystawa, debata, prezentacja, itp.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena wypowiedzi ustnej Ocena wypowiedzi pisemnej Ocena aktywności na zajęciach Testy sprawdzające wiedzę

Translatorium tekstów filozoficznych: 5 ECTS; KW 60h

1	Nazwa	Translatorium w języku obcym
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 60h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 75h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 45h Przygotowanie się do egzaminu 30h Łączna liczba godzin niekontaktowych 75h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne W2, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne W3, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne U1, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne U2, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne U3, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne U4, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne K1, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne K2, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemtralne pisemne testy kontrolne
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze specyfiką procesu tłumaczenia obcojęzycznych tekstów filozoficznych na język polski. W trakcie zajęć studenci pracują ze wskazanymi uprzednio fragmentami obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu filozofii. Kładziony jest nacisk na zespołową pracę nad tłumaczeniem
9	Literatura	Arkadiusz Bełczyk, Poradnik tłumacza
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię występującą w tekstach filozoficznych w języku obcym K_W02, P6U_W, P6S_WG

		W2. Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu metody analizy i interpretacji wybranych współczesnych tekstów filozoficznych w języku obcym w celu ich poprawnego przetłumaczenia na język polski K_W06, P6U_W, P6S_WG W3. Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu specyfikę językową tekstów filozoficznych w języku obcym reprezentujących różne współczesne nurty i kierunki filozoficzne K_W02, P6U_W, P6S_UW Umiejętności: U1. Potrafi analizować teksty filozoficzne w języku obcym w celu ich poprawnego tłumaczenia K_U02, P6U_U, P6S_UW U2. Potrafi adekwatnie definiować pojęcia filozoficzne w języku obcym w tłumaczonym tekście i tłumaczyć je na język polski przy użyciu poznanej wcześniej terminologii filozoficznej K_U03, P6U_U, P6S_UW U3. Potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych w trakcie tłumaczenia na język polski obcojęzycznych tekstów filozoficznych K_U01, P6U_U, P6S_UW U4. Komunikować się w zakresie filozofii w wybranym języku obcym, zgodnie z wymaganiami dla poziomu B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego, K_U11, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1. Jest gotów do krytycznej oceny własnych wiedzy odnośnie tłumaczenia tekstów filozoficznych w języku obcym i uzupełniania jej K_K01, P6U_K, P6S_KK K2. Jest gotów do przekazywania innym wiedzy z zakresu filozofii przy wykorzystaniu obcojęzycznych tekstów filozoficznych K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemestralne pisemne testy kontrolne W2, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemestralne pisemne testy kontrolne W3, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemestralne pisemne testy kontrolne U1, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemestralne pisemne testy kontrolne U2, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemestralne pisemne testy kontrolne U3, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność);

		śródsesemestralne pisemne testy kontrolne K1, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemestralne pisemne testy kontrolne K2, ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność); śródsesemestralne pisemne testy kontrolne
3	Metody dydaktyczne	dyskusja dydaktyczna; korekta prac; objaśnienie lub wyjaśnienie; warsztaty grupowe
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	Arkadiusz Bełczyk, Poradnik tłumacza
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię występującą w tekstach filozoficznych w języku obcym K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu metody analizy i interpretacji wybranych współczesnych tekstów filozoficznych w języku obcym w celu ich poprawnego przetłumaczenia na język polski K_W06, P6U_W, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu specyfikę językową tekstów filozoficznych w języku obcym reprezentujących różne współczesne nurty i kierunki filozoficzne K_W03, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty filozoficzne w języku obcym w celu ich poprawnego tłumaczenia K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi adekwatnie definiować pojęcia filozoficzne w języku obcym w tłumaczonym tekście i tłumaczyć je na język polski przy użyciu poznanej wcześniej terminologii filozoficznej K_U03, P6U_U, P6S_UW U3, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych w trakcie tłumaczenia na język polski obcojęzycznych tekstów filozoficznych K_U01, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnych wiedzy odnośnie tłumaczenia tekstów filozoficznych w języku obcym i uzupełniania jej K_K01, P6U_K, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z zakresu filozofii przy wykorzystaniu obcojęzycznych tekstów filozoficznych K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK

7	Zakres tematów	• Wprowadzenie do przedmiotu • Praca z fragmentem #1 • Praca z fragmentem #2 • Praca z fragmentem #3 • Praca z fragmentem #4 • Praca z fragmentem #5 • Praca z fragmentem #6 • Praca z fragmentem #7 • Praca z fragmentem #8 • Praca z fragmentem #9 • Praca z fragmentem #10 • Praca z fragmentem #11 • Praca z fragmentem #12 • Praca z fragmentem #13 • Praca z fragmentem #14
8	Metody i kryteria oceniania	Obecność na zajęciach; oceny ze sprawdzianów; zaliczenie nieobecności i przypadków nieprzygotowania do zajęć

Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów są dostępne w systemie USOS